

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Japan
Funds-in-Trust

ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ ບູກຄົນ

ປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ
3 ປະເທດພາກຕາເວັນຕົກ

ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ ບູກຄະ

3

ປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ
ໃນໂຮງຮຽນ

ໂດຍ: ອານ ກັບລານ (Ian Kaplan) ແລະ
ອິງກຣິດ ລີວິສ (Ingrid Lewis)

Published in 2014 by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

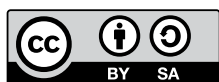
and

UNESCO Bangkok Office

© UNESCO 2014

ISBN 978-92-9223-485-0 (Print version)

ISBN 978-92-9223-486-7 (Electronic version)

This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>). By using the content of this publication, the users accept to be bound by the terms of use of the UNESCO Open Access Repository (<http://www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en>).

The designations employed and the presentation of material throughout this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of UNESCO concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries.

The ideas and opinions expressed in this publication are those of the authors; they are not necessarily those of UNESCO and do not commit the Organization.

Open Access is not applicable to non-UNESCO copyright photos.

Copy-editing: Sandy Barron
Design/Layout: Warren Field

TH/DOC/APL/14/042-300

ສາລະບານ

ພາກສະເໜີ.....	1
ຫຼັກສູດ ໝາຍເຖິງຫຍັງ?.....	1
ເປັນຫຍັງ ຫຼັກສູດສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ຈຶ່ງເປັນປະເດັນສຳຄັນສຳລັບການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ? ...	2
ບັນຫາທ້າທາຍ 1: ການເຮັດໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ.....	3
ການວິເຄາະສະພາບການ	3
ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ	7
ບັນຫາທ້າທາຍ 2: ການຫັນປ່ຽນຈາກການສຶກສາພິເສດ ໄປສູ່ຕົວແບບຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ກວ້າງຂວາງກວມລວມກວ່າເກົ່າ.....	9
ການວິເຄາະສະພາບການ	9
ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ.....	11
ບັນຫາທ້າທາຍ 3: ການຮັກສາຄວາມສົມດູນລະຫວ່າງທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດ.....	14
ການວິເຄາະສະພາບການ	14
ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ.....	19
ບັນຫາທ້າທາຍ 4: ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຊຳນານ ໃນການສ້າງ ແລະ ສິດສອນຫຼັກສູດ	24
ການວິເຄາະສະພາບການ	24
ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ	25
ບັນຫາທ້າທາຍ 5: ຄວາມລຳອຽງ, ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ, ການຈຳແນກ ແລະ ຮູບແບບທີ່ຕາຍໂຕທີ່ເປັນບັນຫາທ້າທາຍ	28
ການວິເຄາະສະພາບການ	28
ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ.....	29
ຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າວຽກງານໂຄສະນາສິ່ງເສີມນັ້ນມີຜົນກະທົບດ້ານບວກ	30
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ	32

ພາກສະເໜີ

ປຶ້ມຄູ່ມືເພື່ອການສົ່ງເສີມສະບັບນີ້ ເຊິ່ງມີຫົວຂໍ້ ກ່ຽວກັບ ຫຼັກສູດ¹ ເປັນສະບັບທີ 3 ຂອງຊຸດປຶ້ມຄູ່ມື 5 ເຫຼັ້ມທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ 'ສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ'. ປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເລີຍ ຫຼື ຈະໃຊ້ປະກອບກັບປຶ້ມຄູ່ມືອີກ 4 ເຫຼັ້ມທີ່ຍັງເຫຼືອ ຄື: ເຫຼັ້ມ 1 ໄດ້ສະເໜີກ່ຽວກັບ 'ພາກສະເໜີ', ເຫຼັ້ມທີ 2 ໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບ 'ນະໂຍບາຍ', ເຫຼັ້ມທີ 4 ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ 'ວັດຖຸອຸປະກອນ' ແລະ ເຫຼັ້ມທີ 5 ແມ່ນໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນ 'ວິທີສິດສອນ'.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆໃນການນຳໃຊ້ຫຼັກສູດສ້າງຄູ. ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ສະເໜີຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາ ທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທາງດ້ານການສຶກສາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸ່ນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ຫຼັກສູດ ໝາຍເຖິງຫຍັງ?

ປຶ້ມຄູ່ມືເພື່ອການສົ່ງເສີມເຫຼັ້ມນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງ ຫຼັກສູດສຳລັບການກໍ່ສ້າງຄູກ່ອນໄປປະຈຳການຫຼາຍກວ່າຫຼັກສູດທີ່ຄູນຳໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ເພື່ອສອນເດັກ.

ຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແມ່ນວິທີການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລຽງລຳດັບປະສົບການຮຽນຮູ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອບັນລຸຜົນການຮຽນສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ມັນໄດ້ແນະນຳກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະຮຽນຮູ້, ເປັນຫຍັງ ແລະ ເຮັດແນວໃດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຮຽນຮູ້. ຫຼັກສູດນີ້ຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການ ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ ສັງຄົມ, ການເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ/ຄູ. ສະນັ້ນການພັດທະນາຫຼັກສູດການຮຽນຮ່ວມ ຈຶ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕ້ອງການໃນການສ້າງສັງຄົມທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳແນກ¹.

ປຶ້ມຄູ່ມືຫຼັກສູດສົ່ງເສີມການຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູນີ້ ຈະໄດ້ສົນທະນາ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງຄູ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼັກສູດເຊິ່ງຈະໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ:

- ຫຼັກສູດການຮຽນຮ່ວມ—ທີ່ຮັບປະກັນວ່າ ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີສິດສອນ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູນັ້ນໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ວິທີການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງເຊິ່ງສາມາດຍືດຍຸ່ນໄດ້ ແລະ ຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ປະສົບການຂອງນັກຮຽນ.
- ວິທີການຮຽນຮ່ວມສຳລັບການສ້າງຫຼັກສູດ—ທີ່ຮັບປະກັນວ່າ ຂະບວນການຂອງການສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ແມ່ນຮຽນຮ່ວມ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ພ້ອມທັງໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງທັດສະນະທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ເຊັ່ນວ່າ ຄູ, ນັກຮຽນ, ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ດູແລເດັກທີ່ເປັນເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງທີ່ພິການ ແລະ ບໍ່ພິການ

¹ ໂດຍ Braslavsky, C. ປີ 1999. ລະບຸໄວ້ໃນ: UNESCO. 2008. 'ການສົນທະນາລະດັບສາກົນ ກ່ຽວກັບຫຼັກສູດຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຄູໃນກອງປະຊຸມສາກົນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ ຄັ້ງທີ 48. Ref 2011.5.'ຈີນີວາ, UNESCO-IBE

ທີ່ມາຈາກກຸ່ມຊົນເຜົ່າຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ, ທີ່ມາຈາກເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດເທດສະບານ ແລະ ອື່ນໆ).

ເປັນຫຍັງຫຼັກສູດສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການຈຶ່ງເປັນປະເດັນສຳຄັນສຳລັບການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ?

ຫຼັກສູດທີ່ປະຕິບັດກັນໃນການສ້າງຄູ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫຼັກສູດກໍ່ສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ, ໄດ້ສ້າງທັດສະນະຄະຕິ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຄູ ແລະ ມີຜົນຕໍ່ກັບການດຳເນີນວຽກງານຂອງຄູ ແລະ ຂອງພວກເຂົາລວມທັງນັກຮຽນອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ ຖ້າວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ແມ່ນ ຄູຈະຕ້ອງໄດ້ຮຽນ, ມີປະສົບການ ແລະ ປະຕິບັດວິທີການຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອການຮຽນ-ການສອນນັບແຕ່ມີທີ່ໜຶ່ງ (ແລະຕະຫຼອດໄປ) ຂອງການພັດທະນາວິຊາຊີບຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດ, ໄດ້ມີການລົງທຶນໃສ່ຫຼັກສູດບຳລຸງຄູປະຈຳການ ເພື່ອຍົກລະດັບສະມັດຕະພາບ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງຄູ ເພື່ອທັນປຽນທັດສະນະຄະຕິຂອງຄູພວກເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ການພັດທະນາວິຊາຊີບແບບຕໍ່ເນື່ອງເຊັ່ນນີ້ ຈະມີຄວາມຈຳເປັນຢູ່ສະເໝີເພື່ອເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອຄູທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສ້າງຂໍ້ຜູກມັດ ສຳລັບຄູທຸກຄົນຕໍ່ກັບການປັບປຸງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຕ້ອງສ້າງຄວາມສົມດູນລະຫວ່າງ ການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ບຳລຸງຄູໃນເວລາປະຈຳການ ເພື່ອວ່າໃຫ້ເກີດມີການປະສົມປະສານທີ່ມີປະສິດທິພາບຂອງການຮຽນຮູ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍຜ່ານຫຼັກສູດການກໍ່ສ້າງຄູ ແລະ ການຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມໂດຍຜ່ານ ຫຼັກສູດບຳລຸງຄູໃນເວລາປະຈຳການ. ສະນັ້ນ ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ສັງລວມຢູ່ໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການໃນປະເທດຂອງທ່ານ ຫຼື ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈຶ່ງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງການກາວໄປສູ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໄປຫຼາຍກວ່າຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການພຽງແຕ່ໃຫ້ມີຫຼັກສູດການສ້າງຄູການສຶກສາການຮຽນຮ່ວມ. ບັນຫາທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼັກສູດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ໃນພາກຕໍ່ໄປຂອງບົດຄູ່ນີ້ແມ່ນຈະໄດ້ສຶກສາບັນຫາທ້າທາຍຕົ້ນຕໍບາງອັນທີ່ໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ໃນບົດວິໄຈຫວ່າງບໍດົນມານີ້².

ບັນຫາທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ ປະກອບດ້ວຍ:

- ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ຖືກຖືເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ, ແທນທີ່ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກສູດ ການສ້າງຄູ;

² ຍົກຕົວຢ່າງ: (I) Forgacs, R 2012. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການສ້າງຄູ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາ ເພື່ອທຸກຄົນພາຍໃນປີ 2015. ນັກຮຽນຄູໂດຮຽນແນວໃດແດ່ເພື່ອປັບປຽນທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວ ໃນເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມສິດສອນ? ການວິເຄາະ ແລະ ວິໄຈການທົບທວນລະບົບການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການຢູ່ປະເທດ ບັງກາລາເດດ, ກຳປູເຈຍ, ຈີນ, ສ.ປ.ປ ລາວ, ມົງໂກເລຍ, ໄທ ແລະ ປະເທດຫວຽດນາມ(2008-2011), ກຸງເທບ. ອຸຍແນັດສະໂກ; ແລະ (II) ການສ້າງລະບົບເຄືອຂ່າຍການສຶກສາ (EENET) ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໂລກແຫ່ງການຮຽນຮ່ວມຢູ່ໃນການດຳເນີນການສ້າງຄູທີ່ພົວພັນເຖິງເດັກພິການ ເຊິ່ງຖືເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການອຸຍນິເຊັບ ແລະ ໂຄງການສິດທິເດັກ, ການສຶກສາ ແລະ ການປົກປ້ອງ (REAP) ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງສົ່ງເສີມລະບົບການສຶກສາ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸຂີພິການ, ຕອບສະໜອງ ແລະ ມີການຮຽນຮ່ວມສຳລັບເດັກພິການ. ຂະບວນການດຳເນີນການດັ່ງກ່າວໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຫຼາຍປະເດັນບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການໂຄສະນາທີ່ບັນອອມການສຶກສາການຮຽນຮ່ວມ ໃນການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ

- ອົງປະກອບຂອງຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນເນັ້ນໜັກແຄບໆໃສ່ແຕ່ຄວາມພິການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພິເສດ, ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະບູລະນະການເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູທີ່ເປັນຫຼັກ.
- ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໄດ້ຮັບການຈັດສອນຜ່ານທາງຫຼັກສູດພາກທິດສະດີ, ຫຼາຍກວ່າຈະຜ່ານທາງ ຫຼັກສູດພາກປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບກວ່າເກົ່າ;
- ບັນດາຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຂາດຄວາມຊຳນານໃນດ້ານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເຊິ່ງມັນຂັດຂວາງທາແຮງ ສຳລັບການບູລະນາການການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູ.
- ບັນຫາຂອງການລຳອຽງ, ທັດສະນະຄະຕິທີ່ຕາຍຕົວ ແລະ ການຈຳແນກພາຍໃນເນື້ອໃນ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວຽກງານສົ່ງເສີມອື່ນໆ, ທ່ານຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ສຶກສາຢ່າງລະອຽດວ່າ ແມ່ນ ບັນຫາທຳທາຍໃດທີ່ມີຢູ່ໃນ ສະພາບການສະເພາະດ້ານຂອງທ່ານ ແລະ ມີການປຸງແປງຫຍັງແດ່ທີ່ ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ຊຸກຍູ້ຕື່ມ. ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ໃນປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ແມ່ນເປັນຄຳແນະນຳ ເພື່ອ ການສົ່ງເສີມຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຄູແບບມີສ່ວນຮ່ວມພຽງເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຮູບແບບທີ່ຕາຍຕົວ.

ບັນຫາທຳທາຍ 1

ການເຮັດໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກສູດ ສ້າງຄູກອນປະຈຳການ

ການວິເຄາະສະພາບການ

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ມັກຈະຖືກປະຕິບັດ ເປັນຫົວຂໍ້ແຍກຕ່າງຫາກ

ໃນຫຼາຍສະພາບການ, ຄູບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແບບອັດຕະໂນມັດ ໃນລະຫວ່າງ ຫຼັກສູດສ້າງຄູກອນປະຈຳການຂອງເຂົາເຈົ້າແລະ ກໍບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູທີ່ ເປັນຫຼັກ. ໃນບ່ອນທີ່ ສະຖາບັນສ້າງຄູບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ສ່ວນຫຼາຍມັກຈະຖືກຈັດຂຶ້ນເປັນຫຼັກສູດ/ໂມດູນ ແຍກຕ່າງຫາກ (ເຊິ່ງອາດຖືກເອີ້ນວ່າ ‘ການສຶກສາພິເສດ ຫຼື ການສຶກສາສຳລັບເດັກພິການ’ ໃຫ້ເບິ່ງ *ບັນຫາທຳທາຍ 2*). ຍ້ອນແນວນັ້ນວິຊາດັ່ງກ່າວອາດເປັນ ວິຊາເລືອກ ແລະ/ຫຼື ເປັນວິຊາທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນບໍ່ໄດ້ຮັບ ແຫຼດ/ຄະແນນ ເພີ່ມຕື່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ ນັກຮຽນຫຼາຍຄົນເລືອກທີ່ຈະບໍ່ຮຽນວິຊານີ້.

ສະພາບການເຊັ່ນນີ້ ຍິ່ງສົ່ງເສີມຄວາມເຊື່ອຝັ່ງແໜ້ນທີ່ວ່າ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເປັນ ປະເດັນການສຶກສາ ທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ຊຽວຊານສະເພາະດ້ານ, ຫຼາຍກວ່າຈະເປັນບາງສິ່ງທີ່ຄູ ທຸກຄົນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ໃນເວລາທີ່ຄູເລີ່ມວຽກໃນໂຮງຮຽນ ຫຼື ໃນສະຖານທີ່ການສຶກສາອື່ນໆ, ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ກຽມຕົວມາດີ (ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມພ້ອມ) ທີ່ຈະເປີດຮັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທຳທາຍທີ່ອາດມີຢູ່ໃນ

ຫ້ອງຮຽນ ທີ່ມີນັກຮຽນຫຼາກຫຼາຍປະເພດ ເຊິ່ງນັກຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ທາງດານອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ພາສາ, ຄວາມສາມາດ, ເພດ, ສະຖານະພາບທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ.

ຈຸດອ່ອນຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ນຳໄປສູ່ການເອື້ອຍອີງໃສ່ ການບຳລຸງຄູໃນເວລາປະຈຳການ ສຳລັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ຍ້ອນວ່າ ຫຼັກສູດຫຼັກຂອງການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການໃນຫຼາຍປະເທດບໍ່ໄດ້ກວມເອົາການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມໃນທິດທາງທີ່ລະອຽດ. ສະນັ້ນ ການບຳລຸງຄູປະຈຳການ ຈຶ່ງມັກຈະພະຍາຍາມຕື່ມເຕັມຂອງຫວາງທາງດານຄວາມຮູ້, ທັກສະ, ຂໍ້ຜູກມັດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຄູທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ການເອື້ອຍອີງໃສ່ວິທີການນຳໃຫ້ທັນ (Catch-up) ນັ້ນແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະສິດທິພາບໜ້ອຍກວ່າ ການບູລະນາການເອົາການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃສ່ໃນການສ້າງຄູຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນ.

ມູນຄ່າໃນການຈັດບຳລຸງຄູປະຈຳການແມ່ນສູງຫຼາຍ (ໃນນັ້ນລວມມີມູນຄ່າ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມູນຄ່າສຳລັບໂຮງຮຽນ ໃນເວລາທີ່ພະນັກງານຕ້ອງອອກຈາກໜ້າທີ່ປະຈຳເພື່ອໄປເຂົ້າຮ່ວມຫຼັກສູດ). ຍ້ອນຄວາມຊັບຊ້ອນດ້ານມູນຄ່າ ແລະ ດ້ານຂົນສົ່ງ/ເດີນທາງ. ສະນັ້ນ ຫຼັກສູດບຳລຸງຄູດັ່ງກ່າວນີ້ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະບໍ່ມີພ້ອມໃຫ້ຄູທຸກຄົນໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ. ເຖິງແມ່ນວ່າການຝຶກອົບຮົມແບບນ້ຳຕົກຕາດ (cascade)³ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ ຍ້ອນຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າເຖິງຄູຈຳນວນຫຼາຍໃນລາຄາທີ່ຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ, ແຕ່ວ່າໄດ້ປະກົດມີຫຼັກຖານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆວ່າ ການເອື້ອຍອີງໃສ່ການບຳລຸງຄູປະຈຳການປະເພດນີ້ຫຼາຍພຽງຢ່າງດຽວ ບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອສ້າງຄູກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເທົ່າທີ່ຄວນ.

ແຜນງານການບຳລຸງຄູປະຈຳການໃດໜຶ່ງກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼັກສູດໜຶ່ງອາດໄດ້ຈັດໂດຍອົງການບໍລິການບັນເທົາທຸກກາໂຕລິກ (Catholic Relief Services) ແລະ ສູນຝຶກອົບຮົມຂອງກະຊວງສຶກສາຂອງ ປະເທດຫວຽດນາມ. ໃນປີ 2008, ແຜນງານນີ້ໄດ້ຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການປະມານ 2,8% ຂອງຈຳນວນຄູທີ່ມີຫຼາຍກວ່າ 944.000 ຄົນ⁴. ສິ່ງນີ້ໝາຍເຖິງຄູຈຳນວນຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ (ຫຼາຍກວ່າ 26.000 ຄົນ), ແຕ່ວ່າ ຕົວຢ່າງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈະແຈ້ງເຖິງຂະໜາດຂອງບັນຫາທາງທາຍ ໃນການເຂົ້າເຖິງຄູທຸກຄົນໃນເວລາປະຈຳການ, ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຂະຫຍາຍວຽກງານນີ້ໂດຍຮັບປະກັນວ່າ ຄູທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຮຽນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມກ່ອນໄລຍະປະຈຳການ.

ການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມອາດມີການຕໍ່ຕ້ານຈາກບັນດາຄູໃນລັກສະນະທີ່ອາດບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໂດຍຜ່ານຫຼັກສູດການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ. ຄູທີ່ມີປະສົບການອາດຮູ້ສຶກວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ດີ

³ ສິ່ງນີ້ ດຳເນີນໄປໃນຫຼາຍຮູບແບບ. ບັນດາຄູຝຶກໃນຂັ້ນໃດໜຶ່ງອາດໄດ້ຮັບການສົດສອນໃຫ້ສົ່ງຕໍ່ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄົນອື່ນໆໃນຂັ້ນຕໍ່າກວ່າ. ໃນລະບົບ 'ນ້ຳຕົກ' ແບບອື່ນໆ. ຄູຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄາດວ່າຈະສົ່ງຕໍ່ສິ່ງນີ້ໃຫ້ເພື່ອຮ່ວມງານອີກຫຼາຍຄົນ.

⁴ ໂດຍ Forlin, C. ແລະ Nguyet, DT. ປີ 2010. ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄູສອນວິຊາຄູ ເພື່ອກະກຽມຄູສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນ Forlin, C. ປີ 2010. ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງຄູ, ລອນດອນ, Routledge (ລະບຸໃນ Rieser, R. ປີ 2012 'ບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ: ການວາງແຜນ, ຂອບເຂດໜ້າວຽກ ແລະ ຝັກວິທີປະຕິບັດທີ່ດີສຸດ: ການສຶກສາຄູ ສຳລັບເດັກພິການ,' ຂຽນສຳລັບອົງການອຸຍນິເຊັບ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການສົດທິ, ການສຶກສາ ແລະ ການປົກປ້ອງ (REAP))

ກ່ຽວກັບວຽກຂອງຕົນ ແລະ ອາດບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ກັບຜົນສະທ້ອນທີ່ວ່າ ຍັງມີຊ່ອງຫວ່າງຫຼາຍໃນດ້ານ ຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕົນ. ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະບໍ່ຮັບເອົາຄາດຫວັງ 'ໃໝ່' ທີ່ຈະສອນນັກຮຽນຢູ່ໃນ ສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ນັກຮຽນພິການ. ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຍັງກັງວົນໃນການທີ່ຈະຖືກສະເໜີໃຫ້ ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຫັນວ່າເປັນວຽກເພີ່ມ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບເອົາການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ຄໍາຖາມຕ່າງໆ ທີ່ທ່ານສາມາດຖາມ ເພື່ອຊ່ວຍວິເຄາະສະຖານະພາບ ໃນສະພາບການຂອງທ່ານ

- ມີຫຼັກສູດ/ໂມດູນ ແຍກຕ່າງຫາກບໍ່ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ພາຍໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູ? ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນີ້ກວມເອົາຫຍັງແດ່? ຫຼື ມີວິທີການຕ່າງໆບໍ່ ສໍາລັບການ ສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ສັງລວມຢູ່ໃນຫຼັກສູດ/ໂມດູນທັງໝົດ?
- ຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວເປັນພາກບັງຄັບບໍ່ສໍາລັບນັກຮຽນຄູທີ່ຕ້ອງຮຽນຫຼັກສູດ/ໂມດູນກ່ຽວກັບການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມ ນີ້?
- ຫຼັກສູດ/ໂມດູນຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມມີຄະແນນ/ເສດດິດທີ່ເທົ່າກັນກັບຫຼັກສູດອື່ນໆບໍ່ ສໍາລັບ ເຫຼດ/ຄະແນນລວມທັງໝົດຂອງນັກຮຽນຄູ?
- ການສ້າງຄູກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນປະເທດຂອງທ່ານໄດ້ດໍາເນີນຜ່ານຫຼັກສູດສ້າງຄູ ກ່ອນປະຈໍາການຫຼາຍເທົ່າໃດ ແລະ ຜ່ານທາງຫຼັກສູດບໍາລຸງຄູໃນເວລາປະຈໍາການຫຼາຍເທົ່າ ໃດ? ມີຄູ/ນັກຮຽນຄູຈໍານວນເທົ່າໃດທີ່ເຂົ້າເຖິງແຕ່ລະວິທີ?
- ແຜນງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການບໍາລຸງຄູປະຈໍາການ ໄດ້ຮັບການປະເມີນຜົນບໍ່? ຍົກຕົວຢ່າງ: ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ແຜນງານນີ້ ໄດ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຈາກຄູໃນລະດັບໃດ, ລັກສະນະ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການປັບປຸງ ການຮຽນ-ການສອນ ໄດ້ສິ່ງຜົນແນວໃດ? ການສ້າງຄູກ່ອນ ປະຈໍາການເປັນແນວໃດ?

ກໍລະນີສຶກສາ ຈາກ ສ.ປ.ປ ລາວ

ຫົວຂໍ້: ການຈັດຝຶກປະສົບການການສອນຫ້ອງຄວບຢູ່ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ ບ້ານນາແຄນ ຂອງນັກສຶກສາສາຍຄູປະຖົມ, ວິທະຍາໄລຄູດົງຄໍາຊ້າງ

ໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູສາຍຄູປະຖົມຢູ່ ວິທະຍາໄລຄູດົງຄໍາຊ້າງ ໄດ້ບັນຈຸຫຼັກສູດລາຍວິຊາ ກ່ຽວກັບ ການສອນຫ້ອງຄວບແຕ່ໃນຕົວຈິງເວລາລົງຝຶກປະສົບການ ແລະ ຝຶກຫັດວິຊາຊີບ ນັກສຶກສາຄູບໍ່ໄດ້ມີໂອກາດລົງໂຮງຮຽນທີ່ມີການສອນຫ້ອງຄວບ, ອັນເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາຄູຂາດ ປະສົບການກ່ຽວກັບການສອນຫ້ອງຄວບ. ແຕ່ນັກສຶກສາຄູຈໍານວນໜຶ່ງ ເວລາທີ່ຮຽນຈົບແລ້ວຖືກ ຊັບຊ້ອນໄປໃນເຂດທີ່ມີການສອນຫ້ອງຄວບ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອແກ້ໄຂປະກົດການດັ່ງກ່າວ ວິທະຍາໄລ ຄູດົງຄໍາຊ້າງຈຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງໂອກາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝຶກປະສົບການໃນ ໂຮງຮຽນປະຖົມ ທີ່ເປັນເປັນເຄືອຂ່າຍຂອງຕົນ.

ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນນາແຄນ ແມ່ນໜຶ່ງໃນສອງແຫ່ງທີ່ເປັນເຄືອຂ່າຍໂຮງຮຽນທີ່ມີການ ສອນຫ້ອງຄວບຂອງ ວິທະຍາໄລຄູດົງຄໍາຊ້າງ ເຊິ່ງມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ເມືອງ ທາພະບາດ ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ (ອີກໜຶ່ງແຫ່ງຕັ້ງຢູ່ ເມືອງ ໄຊທານີ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ)

- ໂຮງຮຽນປະຖົມນາແຄນ ເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ມີທ້ອງຄວບ, ມີ 5 ຂັ້ນຮຽນ, ມີຄູສອນ 3 ທ່ານເປັນຍິງ 2 ທ່ານ.
- ໃນສົກຮຽນ 2013-2014 ມີນັກຮຽນທັງໝົດ 54 ຄົນ, ເປັນຍິງ 26 ຄົນ, ໃນນັ້ນ: ປ 1 ຄວບ ປ 2 ມີນັກຮຽນທັງໝົດ 23 ຄົນ, ເປັນຍິງ 13 ຄົນ. (ປ 1 ມີ 9 ຄົນ, ເປັນຍິງ 6 ຄົນ ແລະ ປ 2 ມີ 14 ຄົນ, ເປັນຍິງ 7 ຄົນ), ປ 3 ຄວບ ປ 4 ມີນັກຮຽນທັງໝົດ 24 ຄົນ, ເປັນຍິງ 10 ຄົນ. (ປ 3 ມີ 12 ຄົນ, ເປັນຍິງ 6 ຄົນ ແລະ ປ 4 ມີ 12 ຄົນ, ເປັນຍິງ 4 ຄົນ), ປ 5 ເປັນທ້ອງດ່ຽວມີນັກຮຽນ 7 ຄົນ, ເປັນຍິງ 3 ຄົນ (ໂດຍແມ່ນຜູ້ອຳນວຍການເປັນຜູ້ສອນ)

ໃນໄລຍະທີ່ ໂຮງຮຽນປະຖົມ ນາແຄນ ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເປັນເຄືອຂ່າຍຂອງ ວິທະຍາໄລຄູ ດົງຄຳຊ້າງ ພວກເຮົາສັງເກດເຫັນວ່າການສ້າງແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ແລະ ການແຕ່ງປົດສອນ ໃນບາງວິຊາຍັງເຮັດຕາມຮູບແບບການສອນທ້ອງດ່ຽວ, ການຜະລິດອຸປະກອນແລະບັດງານແມ່ນ ເຮັດໄດ້ໃນບາງບົດເທົ່ານັ້ນ, ຄູກໍຍັງຂາດປະສົບການໃນການສອນທ້ອງຄວບເຊິ່ງສະແດງອອກ ໃນການຄຸ້ມຄອງການສອນສຳລັບແຕ່ລະຂັ້ນຮຽນຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີ, ເວລາຄູສອນໂດຍກົງກັບຊັ້ນ ໃດໜຶ່ງຊັ້ນຮຽນອື່ນຊຳພັດບໍ່ມີວຽກເຮັດ, ໄດ້ນັ່ງລໍຖ້າຄູ ແລະ ມີການວິນແຊວຍອກກັນ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ເຂົ້າເປັນເຄືອຂ່າຍຂອງວິທະຍາໄລຄູແລ້ວ ໂຮງຮຽນແຫ່ງດັ່ງກ່າວກໍໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງໃນຫຼາຍດ້ານດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູຝຶກຈາກວິທະຍາໄລຄູດົງຄຳຊ້າງ ອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຮງຮຽນໄດ້ມີການປັບປຸງຫຼາຍຢ່າງດີຂຶ້ນ ເຊັ່ນ:

- ການແຕ່ງແຜນການສອນໄລຍະຍາວ ແລະ ການແຕ່ງປົດສອນແມ່ນຖືກຕາມຫຼັກການຂອງ ການສອນທ້ອງຄວບ.
- ຄູໄດ້ແບ່ງເວລາການສອນໂດຍກົງເຂົ້າກັບຂັ້ນຮຽນໃດໜຶ່ງສອດຄ່ອງຂຶ້ນກ່ວາເກົ່ານັກຮຽນໄດ້ມີ ສວນຮ່ວມເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນຫຼາຍຂຶ້ນ, ໃນເວລາຄູສອນໂດຍກົງກັບຂັ້ນຮຽນ ໃດໜຶ່ງ, ນັກຮຽນຂັ້ນອື່ນກໍໄດ້ມີວຽກເຮັດໂດຍແມ່ນຄູເປັນຜູ້ມອບໝາຍວຽກໃຫ້ຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຮຽນເປັນກຸ່ມ, ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນກໍໄດ້ກັບມາຕິດຕາມເບິ່ງການຮຽນ, ການສົນທະນາ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າຄຳຖາມຂອງອີກຂັ້ນຮຽນໜຶ່ງ.

© DTE, MOES, Lao PDR

ເພື່ອສ້າງໂຮງຮຽນແຫ່ງນີ້ໃຫ້ເປັນເຄືອຂ່າຍໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ວິທະຍາໄລ ຄູດົງຄໍາຊ້າງໃນໄລຍະຜ່ານໂຮງຮຽນແຫ່ງດັ່ງກ່າວກໍໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ຄູສຶກສານິເທດປະຈຳທ້ອງຖານສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງທ່າພະບາດ ແລະ ຄູຝຶກຈາກ ວິທະຍາໄລຄູດົງຄໍາຊ້າງ ເຊັ່ນ:

- ການນຳພາແຕ່ງບົດສອນ, ການກະກຽມສື່ການສອນພ້ອມທັງຮ່ວມໂມງສອນແລະຖອດຖອນ ບົດຮຽນ.
- ການແນະນຳການຄຸ້ມຄອງເວລາໃນເວລາສອນແຕ່ລະຂັ້ນຮຽນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການ ຄວບຄຸມຫ້ອງຮຽນ, ການເປັນຄູປະຈຳທ້ອງ ແລະ ການບໍລິຫານວຽກອື່ນໆໃນຂັ້ນຮຽນ, ການຈັດສະພາບແວດລ້ອມໃນ ແລະ ນອກຫ້ອງຮຽນ.

ໃນປັດຈຸບັນ ໂຮງຮຽນປະຖົມນາແຄນ ໄດ້ກາຍເປັນເຄືອຂ່າຍໂຮງຮຽນທີ່ມີການສອນຫ້ອງຄວບ ຂອງວິທະຍາໄລຄູດົງຄໍາຊ້າງ ເຊິ່ງນອກຈາກເປັນບ່ອນໜຶ່ງທີ່ນັກຮຽນຄູພາຍຫຼັງໄດ້ຮຽນຮູ້ທິດ ສະດີກ່ຽວກັບການສອນຫ້ອງຄວບແລ້ວ ຍັງເປັນບ່ອນລົງຝຶກປະສົບການຕົວຈິງໃນໂຮງຮຽນແຫ່ງ ດັ່ງກ່າວນຳຕື່ມອີກ.

ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສິ່ງເສີມຫຼັກສູດ 1

“ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ວິທະຍາໄລທັງໝົດ ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຄູທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.”

ການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການຕອບຮັບກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນການສຶກສາ ບໍ່ຄວນ ເປັນທາງເລືອກກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້ ສຳລັບນັກຮຽນຄູສ່ວນໜ້ອຍ ເຊັ່ນວ່າ ຜູ້ທີ່ອາດ ມີຄວາມສົນໃຈຢູ່ແລ້ວໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ຄວາມຕ້ອງການພິເສດ, ຄວາມພິການ ຫຼື ກຸ່ມຄົນສ່ວນໜ້ອຍອື່ນໆ. ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນ ຮູ້ທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບນັກຮຽນຄູທັງໝົດ, ໂດຍບໍ່ຈຳແນກລະດັບ, ວິຊາທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຈະສອນຫຼື ບ່ອນທີ່ ຈະຖືກສົ່ງໄປປະຈຳການພາຍໃນປະເທດ. ສະນັ້ນ ຫຼັກສູດສ້າງຄູກອນປະຈຳການຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ທົບທວນຄືນ ຫຼື ພັດທະນາຂຶ້ນມາ ເພື່ອວ່ານັກຮຽນຄູທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍ ການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ນັກຮຽນຄູບາງຄົນອາດມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ໃນການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບໃນສັງຄົມ ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍພຽງແຕ່ຕ້ອງການ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍຫຼັກການຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ລົງສູ່ການປະຕິບັດຕົວຈິງ. ນັກຮຽນຄູອີກຈຳນວນໜຶ່ງ ຈະເຫັນວ່າ ແນວຄວາມຄິດຂອງການເອົາເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມສາວທັງໝົດມາຮຽນຮ່ວມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຈຳພວກທີ່ສັງຄົມເຄີຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ໜ້ອຍໄດ້ເປັນແນວຄວາມຄິດໃໝ່ທັງໝົດ (ແລະອາດເຮັດໃຫ້ສັບສົນ ຫຼື ຍ້ານກົວ). ຫຼັກສູດສ້າງຄູກອນ ປະຈຳການຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນໃໝ່ ຫຼື ສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ປະສົບການຂອງນັກຮຽນຄູທັງໝົດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ປ່ຽນແປງ ຫັດສະນະຄະຕິຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍກ້າວໄປສູ່ການສ້າງທັກສະ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພາກປະຕິບັດ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສົ່ງເສີມຫຼັກສູດ 2

“ທຸກໆຫຼັກສູດ ຫຼື ໂມດູນ ໃນການສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງສົ່ງເສີມ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສະເໝີພາບ, ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສິດທິມະນຸດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.”

ເພື່ອສຶກສານັກຮຽນຄູທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ມັນຮຽກຮ້ອງໄປຫຼາຍກວ່າການ ຂະຫຍາຍຫຼັກສູດ/ໂມດູນຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ແຍກຕ່າງຫາກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ ເປັນວິຊາພາກບັງຄັບກໍຍັງບໍ່ພຽງພໍ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດແລ້ວ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຕ້ອງໄດ້ຖືກເບິ່ງເຫັນວ່າ ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສຶກສາ, ໝາຍຄວາມວ່າ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຈຳເປັນຕ້ອງເຊື່ອມສານຢູ່ ໃນທຸກອົງປະກອບຂອງການສ້າງຄູ.

ທຸກໆຫຼັກສູດ ຫຼື ໂມດູນ ຈຳເປັນຕ້ອງສົ່ງເສີມຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆ ສຳລັບຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ການຮຽນຮ່ວມ, ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຮຽນ-ການສອນແບບຮຽນຮ່ວມຢູ່ໃນພາກປະຕິບັດ ຕົວຈິງ. ທຸກໆຫຼັກສູດຈຳເປັນຕ້ອງສົ່ງເສີມ ນັກຮຽນຄູໃຫ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະວິຊາ ຫຼື ແຕ່ລະສະພາບການສາມາດເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນໄດ້ຮຽນຮ່ວມໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເບື້ອງຫຼັງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າວ່າ ຄູໄດ້ຍືນຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນປະຈຳ ຜ່ານທາງການຝຶກອົບຮົມ ມາຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນ, ພ້ອມທັງໄດ້ເຫັນວິທີການປະຕິບັດຂອງຄູຝຶກໃນການປະຕິບັດການຮຽນຮ່ວມກໍຈະ ເປັນໂອກາດທີ່ດີ ທີ່ການປະຕິບັດການຮຽນຮ່ວມຈະກາຍມາເປັນມາດຕະຖານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຍົກເວັ້ນ. ສະນັ້ນ ການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຈຶ່ງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະປະສົບ ກັບການຕໍ່ຕ້ານ ຫຼື ມີຄວາມສົງໄສໜ້ອຍລົງ ແລະ ສິ່ງຜິດເຮັດໃຫ້ຄູທີ່ເຂົ້າໃນອາຊີບນີ້ ເປັນຄົນຍືດຍຸ່ນ ແລະ ສ້າງສັນ.

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກເວັ້ນໄດ້ ເພື່ອບັນລຸວິທີການຝັງແໜ້ນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຜ່ານຫຼັກສູດ ການສ້າງຄູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການທົບທວນຫຼັກສູດການສ້າງຢ່າງກວ້າງຂວາງຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດ. ນອກນັ້ນ ມັນຍັງຕ້ອງການໃຫ້ມີການຊຸກຍູ້ຂະໜາດໃຫຍ່ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງນັກອອກແບບຫຼັກສູດ ສ້າງຄູ ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະດຳເນີນການສອນຫຼັກສູດນັ້ນ.

ການບັນລຸລະດັບຕ່າງໆ ຂອງການປະຕິຮູບທີ່ຈຳເປັນຢູ່ໃນການພັດທະນາ ແລະ ການດຳເນີນ ການສິດສອນຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ຈະບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນພຽງແຕ່ຂັ້ນຕອນດຽວທີ່ງ່າຍດາຍ ເທົ່ານັ້ນ. ໃນຫຼາຍສະພາບແວດລ້ອມຈຳເປັນຕ້ອງແຍກຍອຍຂໍ້ຄວາມຂອງການສົ່ງເສີມຫຼັກສູດ 2 ໃຫ້ເປັນກຸ່ມຂະໜາດນ້ອຍກວ່າ, ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍໄດ້. ນອກນັ້ນແລ້ວ ມັນຍັງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງຈິດຈຳໄວວ່າບັນດາເປົ້າໝາຍຂອງການສົ່ງເສີມບໍ່ໄດ້ແຍກກັນຢູ່ຕ່າງ ຫາກ. ມັນມີການພົວພັນກັນທີ່ສະໜິດແໜ້ນນຳກັນເຊັ່ນວ່າ ລະຫວ່າງເປົ້າໝາຍຂອງການສົ່ງເສີມນີ້ ກັບ ເປົ້າໝາຍຕ່າງໆທີ່ໄດ້ສະເໜີໄວ້ໃນ ບັນຫາທ້າທາຍ 4 (ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ ສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ). ສະນັ້ນ ການສ້າງແຜນການສົ່ງເສີມ ທີ່ມີຍຸດທະສາດ ແລະ ກວມລວມ ສຳລັບການປະຕິຮູບຫຼັກສູດສ້າງຄູນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ບັນຫາທາທາຍ 2

ການຫັນປ່ຽນຈາກການສຶກສາພິເສດໄປສູ່ຕົວແບບຂອງ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ກວ້າງຂວາງກວມລວມກວ້າງເກົ່າ

ການວິເຄາະສະພາບການ

ການປ່ຽນແປງພຽງແຕ່ພາຍນອກ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ສະຖາບັນສ້າງຄູອາດເພີ່ມຫຼັກສູດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູກອນປະຈຳການແຕ່ວ່າ ສວນຫຼາຍແລ້ວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຫຼັກສູດສຳລັບການສຶກສາທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ຫຼືການສຶກສາສຳລັບບັນຊາຮຽນພິການ. ຫຼັກສູດນີ້ອາດປ່ຽນຊື່, ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ສ້າງທັດສະນະຂອງການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມໂດຍລວມ ສຳລັບບັນຊາຮຽນທຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນ ປຶ້ມຄູ່ມື 1. ການທົບທວນການສ້າງຄູໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໂດຍອີງການອຸຍແນັດສະໂກ ປະຈຳບາງກອກ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ເປັນແນວຄວາມຄິດກວມລວມຢູ່ ໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູກອນປະຈຳການ⁵. ໃນບາງປະເທດ, ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູ ແມ່ນໝາຍເຖິງທົ່ວຂໍ້ພິເສດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ຫຼື ເດັກທີ່ມີພັດທະນາການຊ້າ⁶.

ໂດຍສະເພາະແລ້ວປະເດັນ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ- ຊາຍ ແລະ ການສຶກສາເປັນຫຼາຍພາສາແມ່ນບໍ່ມີໃນຫຼັກສູດຂອງແຜນງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນຫຼາຍປະເທດ⁷. ຍົກຕົວຢ່າງ: ໃນຫຼາຍປະເທດ, ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ບໍ່ໄດ້ບັນຈຸຢູ່ໃນຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູຫຼືມີກຳລັງພຽງແຕ່ໃນຫຼັກສູດ ສະເພາະເທົ່ານັ້ນ, ແທນທີ່ຈະບູລະນາການໄວ້ໃນຫຼັກສູດໃຫ້ກວ້າງຂວາງກວ້າງເກົ່າ⁸.

ໃນບາງກໍລະນີ, ທັງຊື່ຂອງຫຼັກສູດ/ໂມດູນ ຫຼື ເນື້ອໃນ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ການທົບທວນຄືນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າໃນບາງປະເທດໄດ້ເປີດສອນຄູ ກ່ຽວກັບຫຼັກສູດການສຶກສາພິເສດທີ່ມີຈຸດເນັ້ນໜັກຈະແຈ້ງໃສ່ການແກ້ໄຂຄວາມບົກພ່ອງ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວກັບ (ຫຼື ບໍ່ມີຈຸດປະສົງກ່ຽວກັບ) ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ⁹.

ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ບໍ່ແມ່ນຈຳພວກດຽວໃນການເຮັດໃຫ້ການຕີຄວາມໝາຍທີ່ຄັບແຄບກ່ຽວກັບຄວາມພິການ/ຄວາມຕ້ອງການພິເສດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ຍັງຝັງຢູ່ໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູ. ການຕີຄວາມເຊັ່ນນັ້ນ ຍັງມີແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນແຜນງານການສຶກສາ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ເອກະສານຊີ້ນຳຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ. ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ວິວັດທະນາການມາ

⁵ ໂດຍ Forgacs, ປີ 2012, ໜ້າທີ 29.
⁶ Ibid., ໜ້າທີ 30.
⁷ ອຸຍແນັດສະໂກ. ປີ 2012. ບົດລາຍງານກອງປະຊຸມຊ່ວຍຊ້າງ່າຍຂອງເຂດພາກພື້ນ: ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານທາງການສຶກສາຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໃນອາຊີ-ປາຊີຟິກ. ບາງກອກ, ອຸຍແນັດສະໂກ, ໜ້າທີ23.
⁸ Forgacs, ປີ 2012, ໜ້າທີ 32.
⁹ Ibid., ໜ້າທີ 30.

ຈາກການເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອສິດທິຂອງຄົນພິການ ແລະ ທີ່ສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງຮັກສາຈຸດເນັ້ນໜັກທີ່ຈະແຈ້ງ ໃສ່ການສະໜັບສະໜູນນັກຮຽນພິການ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນກໍມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນກັນ ທີ່ບັນດາຜູ້ຕັດສິນໃຈ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນວຽກງານ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເປັນຂະບວນການຂອງການ ປ່ຽນແປງທີ່ສະໜັບສະໜູນນັກຮຽນທຸກຄົນ, ບໍ່ສະເພາະແຕ່ຜູ້ທີ່ພິການເທົ່າ ນັ້ນ ແລະ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຈະຕ້ອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ.

ການທົບທວນນະໂຍບາຍ/ຍຸດທະສາດຂອງລັດຖະບານ (ລວມທັງນະໂຍບາຍ/ຍຸດທະສາດທີ່ ສົນທະນາກ່ຽວກັບ ຫຼັກສູດ) ຂອງ 4 ປະເທດ ໃນອາຟິກາ ແລະ ໃນອາຊີ ໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ: “ເອກະສານຕ່າງໆ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສັບສົນທີ່ໄປລະຫວ່າງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ການສຶກສາ ແບບບູລະນາການ ແລະ ການສຶກສາພິເສດ, ພ້ອມທັງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດວ່າການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແມ່ນ ເປັນແຜນງານເບື້ອງຕົ້ນຂອງການສຶກສາສຳລັບເດັກພິການ¹⁰.”

ການຕ້ານການປ່ຽນແປງຫຼັກສູດ

ວິທີການປະຕິບັດຕໍ່ກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງການພິເສດມັກຈະມາ ພ້ອມກັບທັດສະນະທີ່ວ່າ ມັນເປັນຈຸດເນັ້ນໜັກ ທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ສຳລັບຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ, ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຄູໝົດທຸກຄົນ: “ໂມດູນ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍຂອງການສຶກສາພິເສດຢູ່ໃນການສ້າງຄູເບື້ອງຕົ້ນ ເຮັດໜ້າທີ່ ເສີມແນວຄວາມຄິດຂອງການແບ່ງແຍກ ເຊິ່ງເປັນຄຸນລັກສະນະຂອງການສຶກສາພິເສດ ແລະ ນຳໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າ ເດັກດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ ຜ່ານຫຼັກສູດພິເສດເທົ່ານັ້ນ¹¹.”

ປະເດັນກ່ຽວກັບອຳນາດສາມາດມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຊ້ຳເຕີມສະພາບການນີ້. ສະຖາບັນ ສ້າງຄູບາງແຫ່ງອາດຊຳນານໃນການສ້າງຄູ ສຳລັບໂຮງຮຽນພິເສດ ແລະ ສຳລັບສິດສອນເດັກພິການ. ການກາວໄປສູ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍທີ່ແຕ່ລະສະຖາບັນກະກຽມຄູທຸກຄົນ ສຳລັບບັນຫາທາທາຍ ຂອງການເຮັດວຽກກັບເດັກທຸກຄົນ (ຮວມທັງ ພວກທີ່ພິການ ຫຼື ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ) ອາດບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບສະເໝີໄປ ແລະ ອາດຖືກເບິ່ງວ່າ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ໂດຍກົງສຳລັບສະຖາບັນສ້າງຄູ/ ການສ້າງຄູຊ່ຽວຊານ ແລະ ພະນັກງານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າວ່າ ບັນດາສະຖາບັນຊ່ຽວຊານເຫຼົ່ານີ້ມີ ການອອກສຽງທີ່ໜັກແໜ້ນຢູ່ແລ້ວ ໃນການຊັກຈູງການຕັດສິນໃຈ ກ່ຽວກັບການສ້າງຄູໃນປະເທດຂອງ ພວກເຂົາເຈົ້າ. ມັນອາດເປັນບັນຫາທາທາຍສະເພາະໃນການຕໍ່ຕ້ານເຫດຜົນກ່ຽວກັບການສຶກສາພິເສດ ເຊິ່ງອາດນຳເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ການດຳເນີນ ແຜນງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມສຳລັບນັກຮຽນຄູທຸກຄົນ.

ໃນສະຖາບັນການສ້າງຄູ ທີ່ບໍ່ສອນຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ອາດຕໍ່ຕ້ານຄຳແນະນຳທີ່ວ່າ ຫຼັກສູດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດ ຄອງກັບການຕີຄວາມໝາຍຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ (ເພື່ອຮັບເອົາຄວາມ ສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ປະເດັນກ່ຽວກັບພາສາ ແລະ ສິດທິມະນຸດ ສຳລັບກຸ່ມຄົນສວນນ້ອຍ) ເຊິ່ງພວກເຂົາເຈົ້າອາດຮູ້ສຶກສະດວກສະບາຍກວ່າກັບຫຼັກສູດທີ່ເນັ້ນ ໜັກໃສ່ຄວາມພິການ/ຄວາມ ຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ອາດຮູ້ສຶກກະວົນກະວາຍໃຈໃນການຂະຫຍາຍອອກໄປ.

¹⁰ Lewis, I. ປີ 2007. ບົດລາຍງານໃຫ້ NORAD ກ່ຽວກັບການທົບທວນເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການ ສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນປະເທດເນປານ, ທັນຊາເນຍ, ຫວຽດນາມ ແລະ ຊຳເປຍ. ໜ້າທີ 14. http://www.eenet.org.uk/resources/docs/Policy_review_for_NORAD.pdf. (ເຂົ້າເບິ່ງໃນວັນທີ 4 ເມສາ 2013.)

¹¹ EADSNE 2010. ການສ້າງຄູເພື່ອການຮຽນຮ່ວມ: ການທົບທວນວັນນະຄະດີສາກົນ. Odense, ອົງການເອີຣົບເພື່ອພັດທະນາ ຄວາມຕ້ອງການພິເສດສຳລັບການສຶກສາ, ໜ້າທີ 21 citing Florian and Rouse(2009, ໜ້າທີ 596)

ຄໍາຖາມຕ່າງໆທີ່ທ່ານສາມາດຖາມ ເພື່ອຊ່ວຍວິເຄາະສະຖານະພາບໃນສະພາບການຂອງທ່ານ:

- ຫຼືກສູດ/ໂມດູນທີ່ຮຽນກວ່າ ‘ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ’ ໄດ້ສົ່ງການຕີຄວາມໝາຍຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃຫ້ນັກຮຽນພົດທຸກຄົນບໍ່? ຫຼືວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຍັງຄົງເປັນຫຼັກສູດທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມຕ້ອງການພິເສດ/ຄວາມພິການເທົ່ານັ້ນ?
- ມີການຮ່ວມມືກັນບໍ່ ລະຫວ່າງສະຖາບັນສ້າງຄູ/ຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ທີ່ເປັນຊ່ວຍຊານໃນການສຶກສາຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ/ພິການ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນການສ້າງຄູທົ່ວໄປ? ຫຼືວ່າ ມີການແຂ່ງຂັນ ຫຼື ມີຂໍ້ສົງໄສລະຫວ່າງກັນໃດບໍ່?
- ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບສະຖາບັນການສ້າງຄູມີທັດສະນະຄະຕິດ້ານບວກບໍ່ ຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງ ຫຼື ມີການຕໍ່ຕ້ານບໍ່ ຕໍ່ກັບຄໍາແນະນຳທີ່ວ່າຫຼັກສູດຂອງພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ປ່ຽນແທນ?

ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສິ່ງເສີມຫຼັກສູດ 3

“ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ/ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ຕົວແບບຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ”.

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຜິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແມ່ນມີຢູ່ແຜ່ຫຼາຍ ແລະ ມີຢູ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຈະສືບຕໍ່ເປັນເຊັ່ນນີ້ ຖ້າວ່າ ນັກຮຽນຄູໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາຂອງນັກຮຽນພິການ ຫຼື ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ.

ສະນັ້ນ ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ (ແລະ ຜູ້ທີ່ສ້າງຫຼັກສູດໃຫ້ບັນດາຄູເຫຼົ່ານັ້ນນຳໃຊ້)ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການຂອງການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ຕົວຢ່າງຈາກ ສ.ປ.ປ ລາວ

ຕາຕະລາງຊື່ໃຫ້ເຫັນທ້ອງຮຽນຮ່ວມ ແລະ ບໍ່ແມ່ນທ້ອງຮຽນຮ່ວມ

ການສຶກສາແບບຮຽນຮ່ວມ	ບໍ່ແມ່ນການສຶກສາແບບຮຽນຮ່ວມ
- ເດັກທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າຮຽນ	- ເລືອກເຟັ້ນເດັກເຂົ້າຮຽນ
- ເດັກໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ	- ເດັກຖືກສົ່ງໄປຮຽນທີ່ອື່ນ
- ມີການຈັດວາງຂັ້ນຮຽນຕາມອາຍຸຕາມຄວາມເໝາະສົມໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງສາມັນສຶກສາ	- ການຈັດວາງຂັ້ນຮຽນ/ອາຍຸບໍ່ເໝາະສົມໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງສາມັນສຶກສາ

<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ນັກຮຽນ - ການສິດສອນມີລັກສະນະຕັ້ງໜ້າ, ປະດິດສ້າງ ແລະ ຮ່ວມມື - ເດັກຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ - ມີການຈັດກຸ່ມເດັກທີ່ມີຄວາມສາມາດແຕກຕ່າງກັນ - ມີການປັບຫຼັກສູດ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ສິດສອນຢ່າງເໝາະສົມ - ມີຄວາມຮູ້ສຶກເປັນເຈົ້າຂອງ - ນັກຮຽນທຸກຄົນໄດ້ຮຽນຫຼັກສູດພື້ນຖານສາມັນສຶກສາ - ຄູສອນທົ່ວໄປ ແລະ ຄູສອນສຳລັບການສຶກສາ ພິເສດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໃນການ ສຶກສານັກຮຽນທຸກຄົນ - ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຖືເປັນຄ່ານິຍົມ - ເນັ້ນໃສ່ຈຸດແຂງ/ຈຸດເດັ່ນຂອງເດັກ - ຈັດກິດຈະກຳຮ່ວມທີ່ມີການສອນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບແບບຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ - ມີຄວາມດຸ່ນດ່ຽງກັນລະຫວ່າງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານວິຊາການ ແລະ ສັງຄົມ 	<ul style="list-style-type: none"> - ນັກຮຽນບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ - ການສິດສອນແບບເມີນເສີຍ, ຊ້າຊາກ ແລະ ບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມ - ເດັກບໍ່ຊ່ວຍເຫຼືອກັນ, ມີການແຂ່ງຂັນສູງ - ການຈັດກຸ່ມຂອງເດັກມີຄວາມສາມາດອັນດຽວກັນ - ຫຼັກສູດ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການສອນມີມາດຕະຖານດຽວ - ມີຄວາມຮູ້ສຶກຢາກເປັນເຈົ້າຂອງ - ວາງຈຸດປະສົງເປັນລາຍບຸກຄົນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດສາມັນສຶກສາ - ຄູສອນທົ່ວໄປ ແລະ ຄູສອນການສຶກສາພິເສດຂາດການຮ່ວມມືກັນ - ຄວາມຫຼາກຫຼາຍບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ - ເນັ້ນໃສ່ແຕ່ຈຸດບົກຜ່ອງ ແລະ ຈຸດດ້ອຍຂອງເດັກ - ຈຳແນກກິດຈະກຳ ຫຼື ສອນແບບມີຜົນໄດ້ຮັບເປັນມາດຕະຖານດຽວ - ເນັ້ນໃສ່ວິຊາການດ້ານດຽວ
---	---

ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດຮຽກຮ້ອງເຖິງ:

- ການເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ (ແລະມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ) ໃນການຄົ້ນຄວ້າການສຶກສາ, ການສະໜອງປະສົບການໃໝ່ໆ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ;
- ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂອງຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ເຂັ້ມງວດຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດປັບຕົວເອງ ແລະ ດຳເນີນຫຼັກສູດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ສຳລັບນັກຮຽນຄູຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສົ່ງເສີມຫຼັກສູດ 4

“ບັນດາສະຖາບັນການສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງ ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ກັບນະວັດຕະກຳໃໝ່ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ພາຍໃນສະຖາບັນຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ສ້າງຫຼັກສູດທີ່ກວມເອົາຂໍ້ຮຽກຮ້ອງເຫຼົ່ານີ້.”

ການສ້າງຄູ ມີທ່າແຮງໃນການນຳພາເອົານະວັດຕະກຳໃໝ່ເຂົ້າມາສູ່ການສຶກສາ ແລະ ປະກອບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ທັກສະໃໝ່ໆໃຫ້ຄູຮຸ້ນຕ່າງໄປ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຮຽກຮ້ອງ ເຖິງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃດໜຶ່ງທີ່ຈະມີການປ່ຽນແປງພາຍໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອໃຫ້ມີນະວັດຕະກຳໃໝ່ໃນ ຫຼັກສູດສິດສອນນັກຮຽນຄູ. ການເປີດກວ້າງສູ່ການປ່ຽນແປງ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຕ້ອງແກ້ໄຂການຕໍ່ຕ້ານການປ່ຽນແປງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ (ແຕ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ຢ່າງລະມັດລະວັງ).

ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ອາດຮຽກຮ້ອງເຖິງ:

- ການລົງທຶນໃສ່ໂອກາດທາງເລືອກໃນການຮຽນຮູ້ສຳລັບຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູເພື່ອຊ່ວຍພວກເຂົາ ເຮັດໃຫ້ຫຼັກສູດຂອງພວກເຂົາໃໝ່ ແລະ ມີນະວັດຕະກຳ;
- ໂອກາດທີ່ດີ ສຳລັບຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໃນການຮຽນຮູ້ຈາກສະຖາບັນ/ປະເທດ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃນການສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການເຈລະຈາໃນລະດັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວິທີສັງລວມເອົາການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມ ເຂົ້າໃນການສ້າງຄູ;
- ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບໃໝ່ໃນການ ເຮັດວຽກກັບຄົນພິການ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ຫາກຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈຫຼາຍຂຶ້ນໃນການໃຫ້ ຄຳແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູ;
- ການຮັບຮູ້ ແລະ ກິນໄກຂອງການແລກປ່ຽນບົດຄົ້ນຄວ້າ, ຫຼັກສູດຫຼືນະວັດຕະກຳໃນການສິດສອນ ແລະ ອື່ນໆ ຂອງຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສົ່ງເສີມຫຼັກສູດ 5

“ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງມາດຕະຖານ ສຳລັບການສ້າງຄູເຊິ່ງກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນສ້າງຄູ ທັງໝົດ ຕ້ອງສ້າງ/ນຳໃຊ້ຫຼັກສູດທີ່ໃຫ້ການສ້າງຄູທຸກຄົນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ”.

ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຈຸດຍືນທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ຈິງຈັງໃນການຮັບປະກັນວ່າຫຼັກສູດ ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໄດ້ສ້າງນັກຮຽນຄູທຸກຄົນໃຫ້ກຽມພ້ອມດ້ານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຜ່ານການປະສົມ ປະສານກັນລະຫວ່າງຂໍ້ຄວາມທີ່ຝັງແໜ້ນ ແລະ ຫຼັກສູດທີ່ລະອຽດ. ບັນດາຊ່ຽວຊານຫຼັກສູດສະເພາະ ດ້ານທີ່ຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ລົງເລິກໃນປະເດັນການສຶກສາ ສຳລັບເດັກພິການ, ເດັກຈາກຊົນເຜົ່າ ແລະ ອື່ນໆນັ້ນ ອາດຍັງມີສິບຕໍ່ໃນຫຼັກສູດ, ແຕ່ວ່າ ຂີດໝາຍອັນສຳຄັນ ກໍຄືວ່າການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຕ້ອງ ດຳເນີນໄປໂດຍການເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູ ສຳລັບນັກຮຽນຄູທຸກຄົນ.

ລັດຖະບານ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍໃນການສົ່ງເສີມ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ເພື່ອໃຫ້ກຳຈຸດຍືນດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເປົ້າໝາຍຂອງ ການສົ່ງເສີມອື່ນໆ ພວກເຮົາ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໄຈ້ແຍກບາດກ້າວຕ່າງໆໃຫ້ລະອຽດກວ່າເກົ່າ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ພວກເຮົາອາດຈຳເປັນຕ້ອງສົ່ງເສີມພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ເພື່ອສົ່ງ

ເສີມແຜນງານພັດທະນາວິຊາຊີບໃດໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ສຳລັບການສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ສາມາດຕັດສິນກ່ຽວກັບມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງຈາກສະຖາບັນການສ້າງຄູ.

ບັນຫາທ້າທາຍ 3

ການຮັກສາຄວາມສົມດູນລະຫວ່າງທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດ ການວິເຄາະສະພາບການ

ຫຼັກສູດ ທີ່ມີການຮຽນທິດສະດີຫຼາຍ

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຫຼັກສູດການສ້າງຄູທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນເປັນພາກທິດສະດີຫຼາຍ. ແນ່ນອນວ່າ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄູຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈເຖິງທິດສະດີທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງແນວຄວາມຄິດໃດໜຶ່ງ. ແຕ່ວ່າ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ບໍ່ແມ່ນແນວຄວາມຄິດທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ຄວນໃຊ້ເວລາໃນການວິເຄາະ ແລະ ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມໝາຍດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງອາດແຕກຕ່າງຈາກການສຶກສາພິເສດ ແລະ ວິທີການສຶກສາອື່ນໆ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ແນວຄວາມຄິດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຈະມີຄວາມໝາຍຢ່າງເຕັມສ່ວນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນໃນການກະທຳຕົວຈິງ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ໃນຫົວຂໍ້ເຂດພາກພື້ນນີ້ (ແລະ ໃນຫົວໂລກ), ຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ຈະໃຫ້ໂອກາດໜ້ອຍສຳລັບນັກຮຽນ ຄູໃນການສ້າງປະສົບການກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຫຼື ໃນການປະຕິບັດວິທີການຮຽນຮ່ວມທີ່ເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ແລະ ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຮຽນ-ການສອນກ່ອນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຈະເລີ່ມການສິດສອນກຸ່ມນັກຮຽນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບົດລາຍງາຍໃດໜຶ່ງຈາກການທົບທວນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຂອງອົງການອຸຍເນັດສະໂກ ປະຈຳບາງກອກ: “ຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ປາກົດວ່າມີເນື້ອໃນຫຼາຍແທນທີ່ຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງຊື່ຄວາມສາມາດຂອງຄູ¹²”. ປະໂຫຍກດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ມີການກ່າວຊ້ຳຄືນຫຼາຍເທື່ອ ໂດຍບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຜູ້ຊ່ຽວຊານປະຈຳພາກພື້ນ ອົງການອຸຍເນັດສະໂກ (‘ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານການສ້າງຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນອາຊີ-ປາຊີຟິກ’ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2012). ຍົກຕົວຢ່າງ: ໃນບາງປະເທດ, ໄດ້ມີການສັງເກດເຫັນວ່າ “... ມີທ່າອ່ຽງຂອງການເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍໂພດຕໍ່ກັບພາກທິສະດີ ໃນການສ້າງຄູສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຄູໃໝ່ໄດ້ຮຽນໃນຫຼັກສູດນັ້ນ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າປະເຊີນໜ້າຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ¹³”.

12 Forgacs, ປີ 2012, ໜ້າທີ 31
13 Kaplan, ປີ 2012, ໜ້າທີ 17.

ຕົວຢ່າງຈາກ ສ.ປ.ປ ລາວ

ການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງນັກຮຽນຄູພາຍຫຼັງຮຽນທົດສະດີແລ້ວລົງສອນຕົວຈິງ

© DTE, MOES, Lao PDR

ຮູບ: ການຮຽນພາກທົດສະດີໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ການລົງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານທອງຖິ້ນ

ອີກປະເດັນໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ການສຶກສາ ແລະ ທົດສະດີສັງຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຄູໃນທົ່ວໂລກ ກໍຄືວ່ານັກຮຽນຄູມັກຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ດີ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປະເມີນທົດສະດີຢ່າງລະອຽດຢູ່ໃນຊີວິດ ແລະ ສະພາບການຕົວຈິງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ນັກຮຽນຄູຍັງຂາດການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕົວຈິງ

ຍ້ອນວ່າ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ງ່າຍດາຍ ຫຼື ຕາຍຕົວ ແຕ່ວ່າເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຂອງການປ່ຽນແປງ ແລະ ການປັບປຸງ, ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນວ່າ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊານດ້ານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ຮູ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຢ່າງຈະແຈ້ງ. ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງເກັ່ງໃນການຊອກຫາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະເຈາະຈົງໃນເວລາທີ່ເກີດບັນຫານັ້ນຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງການປະຕິບັດທີ່ດີ ທີ່ສາມາດສານຕໍ່ໄດ້.

ການແກ້ໄຂບັນຫາ ບໍ່ແມ່ນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສາມາດສອນພຽງແຕ່ຜ່ານການບັນຍາຍ ແລະ ການອ່ານປຶ້ມເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ມັນຍັງເປັນທັກສະອັນໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ປັບປຸງໂດຍຜ່ານທາງການປະຕິບັດ. ຫຼັກສູດສ້າງຄູ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວມັກຈະບໍ່ໃຫ້ໂອກາດພຽງພໍໃນພາກປະຕິບັດ ສຳລັບນັກຮຽນຄູໃນການສັງເກດການ ແລະ ການຊອກຫາປະສົບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຮຽນທີ່ອີງຕາມພາກປະຕິບັດນັ້ນອາດຖືວ່າເປັນເປື້ອນອອກຂອງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ (ທີ່ອີງຕາມພາກທົດສະດີ) ແລະ ອາດປະກອບສ່ວນໄດ້ຫຼາຍໃຫ້ ເຄື່ອງມື ຫຼື ຄະແນນສຸດທາຍຂອງນັກຮຽນຄູ (ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍແລ້ວມັກຈະກຳນົດຈາກການສອບເສັງພາກຂຽນ).

ບັນດາແຜນງານໃນເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນ ອາດບໍ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳພາກປະຕິບັດທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບນັກຮຽນຄູ ກ່ຽວກັບການຊອກໃຫ້ເຫັນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ ແລະ ຈຸດແຂງຂອງເດັກແຕ່ລະຄົນ. ອາດມີຫຼັກສູດພິເສດ ກ່ຽວກັບ ເຕັກນິກໃນການຊອກໃຫ້ເຫັນ ແລະ

ສະໜັບສະໜູນນັກຮຽນພິການ (ບາງເທື່ອ ອາດເປັນຫຼັກສູດທີ່ມີພຽງແຕ່ນັກຮຽນຄູ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການເຮັດວຽກ ໃນການສຶກສາພິເສດ ຫຼື ໂຮງຮຽນພິເສດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຮຽນຫຼັກສູດນີ້); ແຕ່ວ່າ ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໜ້ອຍຕໍ່ ກັບການສ້າງຄູ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊອກໃຫ້ເຫັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ຂອງບຸກຄົນຕ່າງໆ ໃນກຸ່ມນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ.

ການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນຄູໃນການ ຄົ້ນຄິດວິຈານ ແລະ ການສອງແສງຄືນ ກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງສັງຄົມກໍຄືສະພາບການຂອງການ ສຶກສາ ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອາໄສ ແລະ ໄດ້ເຮັດວຽກ. ນອກນັ້ນ ມັນຍັງຂຶ້ນກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມນັ້ນໆ.

ການສິດສອນ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດ

ວິທີທາງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຮຽນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນການສ້າງປະສົບການ ຈາກການສຶກສາດັ່ງກ່າວເອງ. ແຕ່ວ່າ ນັກຮຽນຄູມັກຈະໄດ້ຮຽນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍນຳໃຊ້ ວິທີການສິດສອນທີ່ໄກຈາກການຮຽນຮ່ວມ (ເຊັ່ນວ່າ ໂດຍຜ່ານທາງ ການບັນຍາຍທີ່ເອົາຄູເປັນໃຈກາງ). ຫຼັກສູດການສ້າງຄູອາດປະກອບມີຂໍ້ຄວາມທີ່ເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ແຕ່ວ່າ ຮູບການ ໃນການສິດສອນເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດນີ້ ບໍ່ແມ່ນການຮຽນຮ່ວມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ. ຫຼັກສູດນີ້ອາດຖືກອອກແບບ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ຫຼື ໄດ້ຮັບ ໂອກາດໃນການສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນເຖິງ ວິທີການຮຽນ - ການສອນ ແລະ ການຮຽນຮ່ວມ ຫຼື ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການຮຽນພາກປະຕິບັດຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງນັກຮຽນຄູເອງ. ເຖິງວ່າ ຫຼັກສູດໄດ້ໃຫ້ໂອກາດໃນການສະແດງອອກ ແລະ ໃນການຮຽນຮູ້ຜ່ານພາກປະຕິບັດແລ້ວ ແຕ່ກໍອາດຈະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ອາດຂາດປະສົບການ ແລະ ທັກສະທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອ ປະຕິບັດຫຼັກສູດຕາມທິດທາງການຮຽນຮ່ວມ. ສ່ວນໜຶ່ງກໍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະເຫັນທ່າໆ ຈາກ ຕົວຈິງຂອງການສຶກສາຢູ່ໃນຂັ້ນພື້ນຖານ.

ຕົວຢ່າງຈາກ ສ.ປ.ປ ລາວ

ການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງນັກຮຽນຄູພາຍຫຼັງຮຽນທິດສະດີແລ້ວລົງສອນຕົວຈິງ

ສະພາບແວດລ້ອມ	ຫ້ອງຮຽນແບບເກົ່າ	ຫ້ອງຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເປັນມິດໃນ ການຮຽນຮູ້
ການພົວພັນ	ຄູເວົ້າກັບນັກຮຽນແບບ ປົນຫຼັງໃສ່ກັນ	ເປັນມິດ ແລະ ອົບອຸ່ນ. ຄູນັ່ງຂ້າງໆ ແລະ ຍື່ມແຍ້ມກັບເດັກທີ່ມີບັນຫາດ້ານ ການໄດ້ຍິນ. ອາດຈະມີຜູ້ປົກຄອງທີ່ ເປັນຜູ້ຊວຍຄູ, ຊົມເຊີຍເດັກ ແລະ ຊວຍເຫຼືອເດັກຜູ້ອື່ນໆ.

ມີໃຜຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ	ຄູກໍ່ຄືເດັກນັກຮຽນມີຄວາມສາມາດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ	ຄູ, ນັກຮຽນທີ່ມີພື້ນຖານ ແລະ ຄວາມສາມາດແຕກຕ່າງຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ຊົມເຊີຍຜູ້ປົກຄອງທີ່ມາຊ່ວຍເຫຼືອ
ການຈັດບ່ອນນັ່ງ	ມີການຈັດບ່ອນນັ່ງເໝືອນກັນກັບທຸກຫ້ອງຮຽນ (ເດັກທຸກຄົນນັ່ງເປັນແຖວ, ເດັກຍິງ ແລະ ນັ່ງແຍກກັນຢູ່ຄົນລະຝ່າຍ)	ການຈັດບ່ອນນັ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ: ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໄດ້ຢູ່ພື້ນຫ້ອງຮ່ວມກັນເປັນສອງວົງ ຫຼື ນັ່ງຮ່ວມໂຕະດຽວກັນ
ສີ່ອຸປະກອນການສອນ	ປຶ້ມຕຳລາແບບຮຽນ, ປຶ້ມບົດເຝິກຫັດ, ກະດານນ້ອຍ ມີແຕ່ຄູ ຫຼື ນັກຮຽນບາງຄົນ	ສີ່ອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນມີຫຼາກຫຼາຍສຳລັບເດັກທຸກຄົນ ເຊັ່ນ: ສື່ການສອນຄະນິດສາດທີ່ເຮັດຈາກໜັງສືພິມເກົ່າ ຫຼື ແຜ່ນໂປດສະເຕີ ແລະ ຕຸກກະຕາສຳລັບຮຽນວິຊາພາສາ.
ຊັບພະຍາກອນ	ຄູມີປະຕິສຳພັນກັບເດັກໂດຍປາສະຈາກການໃຊ້ສື່ການສອນເພີ່ມໃດໆ.	ຄູວາງແຜນການສອນລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຈະສອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນການນຳເອົາສື່ການຮຽນ-ການສອນມາໃຊ້ໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ສື່ເຫຼົ່ານີ້ກໍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຍັງ.
ການປະເມີນຜົນ	ໃຊ້ຂໍ້ສອບແບບຂຽນທີ່ເປັນມາດຕະຖານ	ມີການປະເມີນຕົວຈິງ; ມີການສັງເກດ; ມີຕົວຢ່າງ ຜົນງານຂອງເດັກຕະຫຼອດເວລາເຊັ່ນ: ປຶ້ມບັນທຶກຜົນງານ (Portfolio)

ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ບັນດາກິນໂກອື່ນໆ ເພື່ອປະເມີນຄວາມກ້າວໜ້າຂອງນັກຮຽນຄູ ໂດຍຜ່ານທາງຫຼັກສູດນັ້ນ ອາດຈຳກັດຢູ່ພຽງແຕ່ການສອບເສັງ, ການຂຽນເອກະສານ ແລະ ອື່ນໆ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ຂັດກັບຫຼັກການຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ສອນໄປນັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງອາດໄປໃນທາງການວັດແທກຄວາມສາມາດໃນການໃຫ້ເຫດຜົນດ້ານທິດສະດີຫຼາຍກວ່າ ໂດຍບໍ່ມີການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນໃນການສິດສອນແບບການຮຽນຮ່ວມ.

(ພວກເຮົາຈະສຶກສາລາຍລະອຽດເພີ່ມຕື່ມ ກ່ຽວກັບປະເດັດຂອງວິທີສິດສອນໃນການສ້າງຄູໃນ ປຶ້ມຄູ່ມື 5).

ຄຳຖາມຕ່າງໆ ທີ່ທ່ານສາມາດຖາມ ເພື່ອຊ່ວຍວິເຄາະສະຖານະພາບ ໃນສະພາບການຂອງທ່ານ:

- ນັກຮຽນຄູ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍເທົ່າໃດ (ຫຼືມີອັດຕາສ່ວນຂອງເວລາຫຼາຍເທົ່າໃດ) ໃນການຮຽນທິດສະດີ, ໃນການສັງເກດ ຄູຄົນອື່ນໆ/ນັກຮຽນນຳກັນ ຫຼື ໃນການຝຶກຫັດການສິດສອນໃນຫ້ອງຮຽນຈຳລອງ ຫຼື ໃນຫ້ອງຮຽນແທ?

- ພາກປະຕິບັດ ໃນຫ້ອງຮຽນ/ໂຮງຮຽນ ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ເປັນພາກບັງຄັບຂອງຫຼັກສູດບໍ?
- ການປະເມີນ ການຮຽນຮູ້ທີ່ອີງໃສ່ພາກປະຕິບັດໄດ້ດຳເນີນໄປຄືແນວໃດ ແລະ ມີນ້ຳໜັກ ເທົ່າກັບການ ປະເມີນການຮຽນຮູ້ທີ່ອີງຕາມພາກທິດສະດີບໍ່ ໃນຫຼັກສູດນັ້ນ?
- ຫຼັກສູດນີ້ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ ການຝຶກຫັດຄົ້ນຄິດ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼາຍເທົ່າໃດ ທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບ ການຮຽນຮູ້ເອົາຄວາມຈິງ ແບບດັ່ງເດີມ?
- ຫຼັກສູດນີ້ໄດ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ໃນກຸ່ມນັກຮຽນຄູແນວໃດ?

ກໍລະນີສຶກສາ ຈາກ ສ.ປ.ປ ລາວ

ຫົວຂໍ້: ການຮຽນທິດສະດີຄຽງຄູ່ກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງ ວິທະຍາ ໄລຄູດົງຄຳຊາງ

ວິຊາວິທີສອນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນວິຊາໜຶ່ງທີ່ນອນຢູ່ໃນຫຼັກສູດການສອນຂອງ ວິທະຍາໄລຄູສາຍຄູອະນຸບານ ແລະປະຖົມ. ດັ່ງນັ້ນ, ວິທະຍາໄລຄູດົງຄຳຊາງ ກໍແມ່ນວິທະຍາໄລ ຄູແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ນອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ 08 ແຫ່ງຂອງ ສ.ປ.ປ ລາວ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດໃຫ້ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມແຜນການຂອງການສຶກສາໃນ ໄລຍະໄໝທີ່ວ່າ: ຮຽນທິດສະດີຕ້ອງຄຽງຄູ່ກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ. ສະນັ້ນ, ການສອນວິຊາວິທີສອນ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຢູ່ ວິທະຍາໄລຄູດົງຄຳຊາງ ຫຼັງຈາກການຮຽນທິດສະດີແລ້ວກໍມີການນຳພາລົງປະ ຕິບັດຕົວຈິງດັ່ງນີ້:

ການສອນວິຊາວິທີການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຢູ່ທີ່ ວິທະຍາໄລຄູດົງຄຳຊາງ, ເມື່ອຮຽນທິດສະດີ ແລ້ວອາທິດສຸດທ້າຍຂອງການຮຽນ ໂດນຳພານັກຮຽນໄປທັດສະນະສຶກສາ ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບການຈັດການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໂຮງຮຽນອະນຸບານ-ປະຖົມທີ່ມີເດັກພິການຮຽນຮ່ວມນຳກອນຈະ ລົງທັດສະນະສຶກສາ. ຄູ່ຜູ້ທີ່ສອນວິຊາການສຶກສາຮຽນຮ່ວມກໍໄດ້ແນະນຳການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນການລົງສັງ ເກດການສອນໂຮງຮຽນທີ່ລົງຜາມມາ: ສາຍຄູອະນຸບານ ແມ່ນຈັດໃຫ້ລົງທີ່ ໂຮງຮຽນອະນຸບານດົງໂດກ, ສາຍຄູປະຖົມຈັດໃຫ້ລົງຢູ່ທີ່ ໂຮງຮຽນປະຖົມສະພານທອງເໜືອ, ໂຮງຮຽນປະຖົມໂພນໄຊ ແລະ ໂຮງຮຽນປະຖົມມີໄຊ. ພາຍຫຼັງທັດສະນະສຶກສາແລ້ວ ນັກຮຽນໄດ້ຂຽນບົດລາຍງານຕາມຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ ຈາກການໄປທັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນ. ການຮຽນ-ການສອນໃນວິທະຍາໄລຄູໃນບາງ ວິຊາຂອງນັກຮຽນຄູພິການ ເມື່ອຮຽນທິດສະດີແລ້ວ ກໍລົງປະຕິບັດຕົວຈິງຄືກັນກັບນັກຮຽນປົກກະຕິ ໂດຍສະເພາະແມ່ນວິຊາຝຶກປະສົບການ ແລະ ວິຊາຝຶກຫັດວິຊາຊີບຄູ ເຊັ່ນ: ເວລາຝຶກປະສົບການ ແລະ ຝຶກຫັດ ນັກຮຽນຄູພິການ ແມ່ນລົງຢູ່ສູນການແພດໜ້າທີ່ການ ແລະ ສູນປັບປົວຕາທົ່ງປົ່ງ.

ການຮຽນທິດສະດີໄປຄຽງຄູ່ກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າ ໃຈເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນຕື່ມ ເພາະນັກຮຽນຈະໄດ້ສຳພັດ ແລະ ໄດ້ເຫັນບົດຮຽນຕົວຈິງ. ສະນັ້ນ, ວິຊາວິທີສອນ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມກໍແມ່ນວິຊາໜຶ່ງທີ່ຮຽນພາກທິດສະດີໄປຄຽງຄູ່ກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ນັກຮຽນໄດ້ ພົບເຫັນບົດຮຽນຕົວຈິງກ່ຽວກັບການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນຫ້ອງຮຽນທີ່ມີເດັກພິການ ແລະ ເດັກປົກກະຕິຮຽນຮ່ວມກັນ ເພື່ອນຳເອົາບົດຮຽນໄປປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ສະພາບຕົວຈິງ.

ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສິ່ງເສີມຫຼັກສູດ 6

“ຫຼັກສູດສ້າງຄູຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການຮຽນຮູ້ທີ່ອີງຕາມພາກປະຕິບັດຫຼາຍກວ່າເກົ່າ.”

ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມກໍເຊັ່ນດຽວກັນກັບລັກສະນະການສອນທີ່ດີແມ່ນບໍ່ສາມາດສິດສອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໂດຍ ຜ່ານທາງວິທີການທີ່ອີງຕາມພາກທິດສະດີພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ສະນັ້ນ ຫຼັກສູດສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງອອກແບບ ແລະ ດຳເນີນການສິດສອນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊ່ວຍນັກຮຽນຄູທາງດ້ານ:

- ການສັງເກດ ແລະ ການສົນທະນາກັບຄູຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ ແລະ ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ ປະເດັດຂອງການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການແຍກຮຽນທີ່ໄດ້ຈາກການສັງເກດການ ແລະ ການສົນທະນານັ້ນ. ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາຄູຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ ທັງເປັນຜູ້ທີ່ ຮູ້ພາກປະຕິບັດເປັນຢ່າງດີ ເພື່ອໃຫ້ການສາທິດ ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບການໃນເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ບັນດາຄູເຫຼົ່ານີ້ ອາດຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນໃນການຄົ້ນຄິດວ່າ ຈະແລກປ່ຽນປະສົບການໃດ ຫຼື ຈະນຳໃຊ້ວິທີການໃດເພື່ອໃຫ້ການສາທິດ;
- ການດຳເນີນພາກປະຕິບັດການສິດສອນ ໂດຍມີຈຸດເນັ້ນໜັກໃສ່ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມນັກຮຽນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ການສ້າງທັກສະຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາ. ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດມີບັນຫາທາທາຍໃນການດຳເນີນພາກປະຕິບັດການສິດສອນ, ຫຼັກສູດນີ້ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຕາມປະສົບການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ຈຳລອງຂຶ້ນ, ຕາມການຮຽນຮູ້ທີ່ອີງໃສ່ວິດີໂອ ແລະ ໂອກາດອື່ນໆ ເພື່ອຮຽນຮູ້ເອົາທັກສະສຳຄັນໃນສະຖານທີ່ອື່ນໆ (ເຊັ່ນວ່າ: ການຮຽນຮູ້ເພື່ອເຮັດວຽກກັບຄົນພິການ ໂດຍຜ່ານໂຄງການສິລະປະແບບສາງສັນ, ໃຫ້ເບິ່ງຕົວຢ່າງຈາກປະເທດກຳປູເຈຍໃນໜ້າຕໍ່ໄປ);
- ການສັງເກດເຊິ່ງກັນແລະກັນ ໃນລະຫວ່າງການລົງຝຶກທັດສິດສອນ ແລະ ພິຈາລະນາລະອຽດວ່າສິ່ງໃດເປັນການຮຽນຮ່ວມ/ສິ່ງໃດຍັງສາມາດເຮັດໄດ້ຕື່ມອີກ ເພື່ອໃຫ້ເປັນການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເປັນເພື່ອນມິດໃນການຮຽນຮູ້
- ການເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການວິໄຈພາກປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບປະເດັດຕ່າງໆ ຂອງການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການແຍກຮຽນ, ພ້ອມທັງຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູໃຫ້ມີທັກສະພາກປະຕິບັດທີ່ຈະເປັນປະໂຫຍດໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເລີ່ມເຮັດວຽກ ແລະ ປະກອບຄຳຄິດເຫັນເຂົ້າໃນການ ຄົ້ນຄວ້າຫຼັກສູດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສິ່ງເສີມຫຼັກສູດ 7

“ຫຼັກສູດສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຄູສາມາດເຂົ້າເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ລະຫວ່າງທິດສະດີຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຂອງການສິດສອນນຳ.”

ຫຼັກສູດຈຳເປັນຕ້ອງມີຈຸດເນັ້ນທີ່ໜັກແໜ້ນກວ່າເກົ່າໃສ່ການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູໃຫ້ເຫັນ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ລະຫວ່າງທິດສະດີຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໂຮງຮຽນ/ຫ້ອງຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນ. ມັນບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະມີແຕ່ ພາກທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດທີ່ແຍກກັນເທົ່ານັ້ນແຕ່ທັງສອງປະເພດຂອງການຮຽນຮູ້ນີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໄປຄຽງຄູ່ກັນ.

ນັກຮຽນຄູຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຫັນດ້ວຍຕາ ກ່ຽວກັບການນຳເອົາທິດສະດີລົງສູ່ຕົວຈິງ ແລະ ສາມາດວິເຄາະປະສົບການພາກປະຕິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ທິດສະດີທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນມາ.

ທ້າຍສຸດແລ້ວ ວິທີການສິດສອນ ແລະ ວິທີອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ນຳໃຊ້ເພື່ອສອນຫຼັກສູດນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ເຊິ່ງພວກເຂົາເຈົ້າ ຈະສຶກສາລາຍລະອຽດເພີ່ມຕື່ມຂອງວິທີການນີ້ໃນ ປຶ້ມຄູ່ມື 5.

ຕົວຢ່າງ ຈາກ ສ.ປ.ປ ລາວ

ຫົວຂໍ້: ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກພິການທາງດ້ານຮ່າງກາຍ

ເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການດ້ານຮ່າງກາຍໂດຍປົກກະຕິຈະບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດໃນການຮຽນສູ້ເຂົ້າເຈົ້າພຽງແຕ່ຕ້ອງການເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນ ແລະ ຫ້ອງຮຽນບາງຄັ້ງຄາວເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການອຸປະກອນຊ່ວຍໃນການເຄື່ອນໄຫວໄປມາ, ການຂຽນ ແລະ ການອານ, ໄປຄຽງຄູກັບຄວາມພິການດ້ານຮ່າງກາຍນັ້ນຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນດ້ານອື່ນໆອີກ ທີ່ຄູຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຜ່າເຊັ່ນ ການເຢາະເຄີ້ຍ ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ພ້ອມນັ້ນໂຮງຮຽນຕ້ອງປັບສະພາບແວດລ້ອມ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຮຽນຮ່ວມ ໂດຍສະເພາະຜູ້ພິການດ້ານຮ່າງກາຍຕ້ອງຈັດໃຫ້ຮຽນຢູ່ຊັ້ນທີ 1, ສ້າງທາງລາດເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງອາ ຄານຕ່າງໆໄດ້ສະດວກ, ອາດເຮັດຂັ້ນດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

© DTE, MOES, Lao PDR

ຮູບ: ການຮຽນຮ່ວມລະຫວ່າງເດັກພິການ ແລະ ບໍ່ພິການ

ຕົວຢ່າງຈາກປະເທດກຳປູເຈຍ

ການຮ່ວມງານຢ່າງສ້າງສັນ ເພື່ອນຳເອົາອົງປະກອບພາກປະຕິບັດ ເຂົ້າສູ່ການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ

ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ຊື່ວ່າ Epic Arts ແລະ ວິທະຍາໄລສ້າງຄູໃດໜຶ່ງ ໃນແຂວງກຳປັດ (Kampot) ປະເທດກຳປູເຈຍ, ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊ່ວຍນັກຮຽນຄູໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນພິການໄດ້ມີ ການພົວພັນກັບນັກຮຽນພິການ ແລະ ໄດ້ມີຄວາມເຫັນໃຈ ຜູ້ອື່ນຢູ່ໃນປະສົບການຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຍັງໄດ້ໃຫ້ໂອກາດແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າໃນການຮຽນ ຮູ້ເກມ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ອາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນຫ້ອງຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົານັກຮຽນທຸກຄົນ.

ວິທະຍາໄລນີ້ ໄດ້ຮູ້ວ່າອົງການ Epic Arts ເປັນອົງການທີ່ສ້າງລະຄອນ ກ່ຽວກັບຄວາມພິການ ໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ຮອງຜູ້ອຳນວຍການຂອງວິທະຍາໄລນີ້ ໄດ້ເປັນທີ່ປຶກສາອາສາສະໝັກດ້ານການ ສຶກສາຂອງ VSO ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຈັດສົ່ງໄປປະຈຳຢູ່ວິທະຍາໄລ ແລະ ພະນັກງານຂອງອົງການ Epic Arts ກໍໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບແຜນງານໃດໜຶ່ງສຳລັບນັກຮຽນຄູ.

ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍເລີຍສຳລັບວິທະຍາໄລ ຫຼື ສຳລັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ໃນການ ຊອກຫາເວລາສຳລັບກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າມີວຽກຫຍຸ້ງແລ້ວ. ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາ ເຈົ້າກໍຍັງສາມາດຈັດຫາເວລາໃຫ້ນັກຮຽນຄູ ປີໜຶ່ງ ແລະ ປີສອງ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳເປັນເວລາເຄິ່ງມື້ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສົບການໃນການເຮັດວຽກກັບນັກຮຽນພິການ ເຊິ່ງໃນຕໍ່ມາພວກເຂົາສາມາດອີງໃສ່ປະສົບການນີ້ ໃນເວລາຕັດສິນໃຈຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ.

ແບບຟອມສອບຖາມກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຄູ ສາມາດປຽບທຽບທັດສະນະຄະຕິການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ເຮັດ ກິດຈະກຳພາກປະຕິບັດ ໄລຍະສັ້ນໆນີ້ຮ່ວມກັບນັກຮຽນພິການ. ພວກເຂົາໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມ ເປັນຈິງອັນໃໝ່ທີ່ນັກຮຽນພິການມັກຈະປະສົບໃນບັນຫາສັງຄົມ (ເຊັ່ນ: ການຖືກຂົ່ມເຫັງ) ແລະ ບັນຫາໃນການສຶກສາກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີແນວຄວາມຄິດໃໝ່ ກ່ຽວກັບວ່າຈະເຮັດ ແນວໃດໃຫ້ນັກຮຽນພິການສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ ມັນອາດ ຈະງ່າຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄິດຕໍ່ກັບບັນຫານີ້ ພາຍຫຼັງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກກັບນັກຮຽນ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້ສ້າງແຜນຂຶ້ນມາ ເພື່ອສືບຕໍ່ການຮ່ວມມືນີ້ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຄູປີໜຶ່ງ ສາມາດໄດ້ຮັບປະສົບການພາກປະຕິບັດ ແລະ ປະສົບການທີ່ສ້າງສັນຈາກການເຮັດວຽກກັບນັກຮຽນ ພິການ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ນັກຮຽນຄູ ຍັງໄດ້ສະເໜີຮຽນພາສາມື, ສະນັ້ນ ວິທະຍາໄລນີ້ ແລະ ອົງການ Epic Arts ຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງຊອກຫາຄູພາສາມື ເພື່ອມາສອນພາກຄຳຢູ່ໃນວິທະຍາໄລແຫ່ງນີ້.¹⁴

¹⁴ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຂໍ້ມູນຈາກ Charlene Bredder, ທີ່ປຶກສາດ້ານການສຶກສາຂອງ VSO, ປະເທດກຳປູເຈຍ ໃນເວບໄຊ 'ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນພາກປະຕິບັດ', ຂອງອົງການອຸຍເນັດສະໂກ, www.inclusive-education-in-action.org/iea/index.php?menuid=25&reporeid=113. ຕົວຢ່າງຂອງໝາຍເລກເອກະສານອາງອີງ: 002EN (ເຂົ້າເບິ່ງໃນວັນທີ 8 ມີນາ 2013.)

ຕົວຢ່າງຈາກປະເທດໂມຊໍາບິກ

ການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ການຮຽນທົດສະດີເຂົ້າກັບຕົວຈິງຂອງຊຸມຊົນ ໂຮງຮຽນຂອງພວກເຂົາ

ມະຫາວິທະຍາໄລຄູ ໃນແຂວງອິນຮໍາບານ (Inhambane) ຂອງປະເທດໂມຊໍາບິກ ໄດ້ທົດລອງຫຼັກສູດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເຊິ່ງນໍາພາໂດຍ ອາສາສະໝັກຂອງ VSO ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ. ນັກຮຽນ ທີ່ຄັດເລືອກໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຫຼັກສູດທົດລອງນີ້ແມ່ນນັກຮຽນຄູ ປີໜຶ່ງ ຂອງພາກວິຊາພາສາອັງກິດ. ຫຼັກສູດນີ້ ໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໂດຍການຊອກຫາປະສົບການດ້ວຍຕົວຂອງນັກຮຽນເອງ. ສະນັ້ນ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຈຶ່ງໄດ້ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກການຮຽນຮູ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີລັກສະນະຕັ້ງໜ້າ.

ພາກສ່ວນທໍາອິດຂອງຫຼັກສູດນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການປູກຈິດສໍານຶກ ແລະ ສິດທິເດັກ. ນັກຮຽນຄູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຄົ້ນຄິດ ແລະ ສົນທະນາ ກ່ຽວກັບຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິຂອງປະຊາຊົນ. ນັກຮຽນຄູສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນມາຈາກບ້ານນ້ອຍໆເຊິ່ງທຸກຄົນກໍຮູ້ຈັກກັນ ແລະ ພວກເຂົາເຈົ້າທັງໝົດແມ່ນປາກົດໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າມີເດັກຄົນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ. ເດັກເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເປັນເດັກພິການ, ເປັນເດັກຍິງຜູ້ທີ່ເປັນຄົນເບິ່ງແຍງຄອບຄົວ, ເປັນເດັກທີ່ພໍ່ແມ່ຄິດວ່າການສຶກສາບໍ່ສໍາຄັນ ແລະ ອື່ນໆ. ໃນທັນໃດນັ້ນ, ນັກຮຽນຄູ ກໍຮູ້ວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນເປັນບັນຫາໃຫຍ່ ແລະ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຄິດມາກ່ອນ. ແຕ່ມາຮອດດຽວນີ້ ພວກເຂົາກໍເລີ່ມມີຄໍາຖາມໃຫ້ແກ້ຕົນເອງແລ້ວວ່າເປັນຍ້ອນຫຍັງ?

ບັນດານັກຮຽນຄູ ໄດ້ຕັດສິນໃຈສຶກສາເພີ່ມຕື່ມ ແລະ ຄົ້ນຫາອຸປະສັກຕໍ່ການສຶກສາທີ່ເດັກເຫຼົ່ານີ້ ກໍາລັງປະເຊີນໜ້າຢູ່ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ເພື່ອເອົາຊະນະອຸປະສັກເຫຼົ່ານີ້. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ສັງລວມແຜນການໃດໜຶ່ງເຂົ້າໃນຫຼັກສູດນີ້ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະກຳຄົ້ນຄວາມບາງອັນ.

ພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈ ດໍາເນີນກິດຈະກຳປູກຈິດສໍານຶກ, ທໍາອິດ ແມ່ນຢູ່ໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນໂຮງຮຽນໃກ້ຄຽງ. ແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນເພື່ອປູກຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ ກໍເພື່ອຄົ້ນຫາວ່າມີອຸປະສັກຫຍັງແດ່. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມແຜນງານຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອກະຕຸ້ນກຸ່ມຄົນພິການໃນຂົງເຂດນີ້ ໂດຍໄດ້ຮວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ນອກນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມກັບຜູ້ປົກຄອງໃນແຕ່ລະຊຸມຊົນ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນໍາອີກ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນໄລຍະທໍາອິດຂອງການທົດທວນຂະບວນການຄົ້ນຄວ້ານັ້ນ, ບັນດານັກຮຽນຄູໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ ເດັກ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ/ຜູ້ດູແລ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນໄລຍະວາງແຜນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອອກສຽງຫຼາຍໃນກິດຈະກຳນີ້. ການລະເລີຍທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນ ເຫັນໄດ້ວ່າເປັນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງແກ້ໄຂໂດຍດ່ວນ.

ບັນດານັກຮຽນຄູ ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມແລ່ນກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດຢ່າງ. ແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນດີເລີດ ແຕ່ວ່າຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການນັ້ນຕ້ອງຄິດຫຼາຍກວ່ານີ້. ຂັ້ນຕອນທັງໝົດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃໝ່ອີກ, ແຕ່ວ່າ ໃນເທື່ອນີ້ແມ່ນໃຫ້ມີການປະຊຸມກັບຊຸມຊົນທີ່ທຸກຄົນສາມາດປະກອບແນວຄວາມຄິດ ເຊິ່ງຈຸດປະສົງ ແມ່ນເພື່ອສ້າງຕາໜ້າສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອປູກຈິດສໍານຶກໃນທົ່ວແຂວງ.

ມະຫາວິທະຍາໄລນີ້ ໄດ້ຮັບຄຳຄິດເຫັນຕອບກັບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນຮູບແບບຂອງກອງປະຊຸມຂອງ ນັກຮຽນຄູ/ພະນັກງານ ເຊິ່ງໄດ້ມີການແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆ. ບັນດາກິດຈະກຳປູກຈິດສຳນຶກ ເຊິ່ງນັກຮຽນຄູໄດ້ມີການທົບທວນຄືນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີນັ້ນ ທ້າຍທີ່ສຸດ ແລ້ວກໍນຳໄປສູ່ການອຳນວດຄວາມສະດວກໃຫກອງປະຊຸມ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເຊິ່ງໄດ້ ເຊື່ອເຊີນເອົາບັນດານັກຮຽນຄູ ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ ໃນ Maputo ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ໃນເບື້ອງຕົ້ນແລ້ວ ການທົດລອງນີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະເນັ້ນໜັກຫຼາຍໃສ່ການວິໄຈພາກປະ ຕິບັດ, ແຕ່ວ່າ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໄດ້ສັງເກດເຫັນເຖິງຄວາມສົນໃຈຂະໜາດນ້ອຍຂອງນັກຮຽນຄູ. ສະນັ້ນ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຄົນນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຈັດໂຄງສ້າງຂອງຫຼັກສູດນີ້ຄືນໃໝ່ ເຊິ່ງສາມາດປັບປຸງໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມສົນໃຈເພື່ອພັດທະນາທັກສະໃນການວິໄຈພາກປະຕິບັດ ເຊິ່ງໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ກໍຮຽນຮູ້ວິທີການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ສະດີຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມກັບຄວາມ ເປັນຈິງຂອງໂຮງຮຽນ/ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍຊຸມຊົນໃຫ້ສົ່ງເສີມການປັບປຸງ ການສຶກສາໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ຍ້ອນຜົນໄດ້ຮັບຈາກ ການທົດລອງທີ່ມີນະວັດຕະກຳໃໝ່ນີ້, ຫຼັກສູດນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກສ້າງລວມເຂົ້າ ໃນແຜນງານຝຶກອົບຮົມຄູ ຢູ່ທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລ Sagrada Familia ແລະ ກອງປະຊຸມ ກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມກໍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນວຽກປະຈຳປີຂອງມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງນີ້.

“ທຸກຄົນໃນຫຼັກສູດນີ້ ໂອ້ລົມກັນຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ ກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳຂອງພວກເຮົາ. ຫ້ອງຮຽນແມ່ນໄດ້ເປີດກວ້າງເພື່ອສົນທະນາ ກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ; ເປັນຫຍັງ ເດັກນ້ອຍຈຶ່ງຖືກເຊື່ອງຊ້ອນ ແລະ ອື່ນໆ. ພວກເຮົາ ໂອ້ລົມກັນ ກ່ຽວກັບ ວິທີການທີ່ຈະສາມາດຊ່ວຍປ່ຽນແປງສິ່ງຕ່າງໆເລົ່ານີ້ –ເປີດໂລກກວ້າງ ສຳລັບ ປະຊາຊົນ – ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຊ່ວຍໃນການຮຽນຮ່ວມ. ພວກເຮົາທັງໝົດ ຮູ້ວ່າການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ສຸດ.”

(ໂດຍ: Joana Carolina Jaime –ນັກຮຽນຄູ).¹⁵

¹⁵ ກໍລະນີສຶກສາ ສຳລັບ EENET ໂດຍ Diane Mills

ບັນຫາທ້າທາຍ 4

ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຊຳນານ ໃນການສ້າງ ແລະ ສິດສອນຫຼັກສູດ

ການວິເຄາະສະພາບການ

ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ອາດຂາດຄວາມຊຳນານ

ການອອກແບບ ຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ເພື່ອກະກຽມນັກຮຽນຄູ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເພື່ອສ້າງຄວາມສົມດູນ ລະຫວ່າງທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ຮຽກຮອງໃຫ້ ບັນດາຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດທັງຫຼາຍຕ້ອງມີຄວາມລັ່ງເຄີຍ ແລະ ມີປະສົບການພາກປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນລະດັບທີ່ສູງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມບັນດາໜ່ວຍງານສ້າງຫຼັກສູດໃນຂັ້ນລັດຖະບານ ແລະ/ຫຼື ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູແຕ່ລະແຫ່ງ ມັກຈະບໍ່ມີຄວາມສົມດູນລະຫວ່າງ ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ ແລະ ປະສົບການພາກປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ພວກເຂົາເຈົ້າອາດເປັນໜ່ວຍງານ ທີ່ມີຄວາມຊຳນານດ້ານການສຶກສາພິເສດ ແລະ ການສ້າງຫຼັກສູດສະເພາະ (ແຍກຕ່າງຫາກ) ສຳລັບການສິດສອນນັກຮຽນພິການ, ແຕ່ວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ອາດບໍ່ພັດທະນາໄປສູ່ຄວາມຊຳນານໃນການ ສັງລວມເອົາປະເດັດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຢ່າງເຕັມຮູບແບບ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູທັງໝົດ.

ອາດບໍ່ມີຂະບວນການສ້າງຫຼັກສູດ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວແມ່ນມັກຈະເກີດມີການຂາດ ການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຫຼາກຫຼາຍຈາກຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທັງພິການ ແລະ ບໍ່ພິການ, ຈາກກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາດສະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນທົ່ວໆານສ້າງຫຼັກສູດ, ທັງໃນລະດັບແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະດັບສະຖາບັນ. ໃນເມື່ອ ຂາດການມີສ່ວນຮ່ວມຄືແນວນັ້ນ, ເຫດການດັ່ງ ກ່າວຈຶ່ງກາຍມາເປັນບັນຫາທ້າທາຍ ສຳລັບທີມງານສ້າງຫຼັກສູດໃນການແກ້ໄຂ ປະເດັດຂອງ ການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມໃຫ້ຖືກຕ້ອງພ້ອມດ້ວຍການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ສຳລັບຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ນັກຮຽນຄູ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍອາດຈະເປັນເລື່ອງງ່າຍ ທີ່ວ່າປະເດັດ ຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນັ້ນຈະຖືກລືມ.

ນອກຈາກຈຸດອ່ອນໃນທາງດ້ານອົງປະກອບຂອງທີມງານສ້າງຫຼັກສູດແລ້ວ, ທີມງານເຫຼົ່ານີ້ຍັງ ບໍ່ໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາ ເປັນປະຈຳໃນເວລາສ້າງ ຫຼື ທົບທວນ ຫຼັກສູດການສ້າງຄູນັ້ນ. ການປຶກສາຫາລືກັບ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ສຳລັບ ການອອກແບບຫຼັກສູດສ້າງຄູເພື່ອແກ້ໄຂປະເດັດການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງກຸ່ມນັກຮຽນກຳລັງປະເຊີນໜ້າຢູ່ ແລະ ເປັນກຸ່ມທີ່ນັກຮຽນຄູຈະໄດ້ເຮັດວຽກກຳ. ການປຶກສາຫາລືນີ້ ອາດມີຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດ ໃນເມື່ອຂະບວນການອອກແບບຫຼັກສູດຫາກຂຶ້ນກັບຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດຫຼາຍ ສຳລັບໃຫ້ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູສາມາດປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນໃນເວລາ ຕໍ່ມາ.

ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ສອນຫຼັກສູດນີ້ ອາດຂາດຄວາມຊຳນານ

ການຂາດຫຼັກສູດສ້າງຄູທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈາກຂັ້ນສູນກາງອາດບໍ່ແມ່ນອຸປະສັກຫຼັກ ຖ້າວ່າພະນັກງານພາຍໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຫຼັກສູດ ແລະ ໃນການເຊື່ອມຕໍ່ຂໍ້ຄວາມ ແລະ ປະສົບການຕ່າງໆໃນວຽກງານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ວ່າ ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈະບໍ່ມີຄວາມສາມາດອັນນີ້ສະເໝີໄປ, ບາງເທື່ອ ກໍອາດເປັນຍ້ອນວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຂາດປະສົບການເບື້ອງຕົ້ນ (ແລະ ຂາດຄວາມໝັ້ນໃຈ) ໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຫຼື ອາດເປັນຍ້ອນວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແນວຄວາມຄິດໃໝ່ໃນການສຶກສາ ແລະ ມັກຈະສອນຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສອນມາ.

ຄຳຖາມຕ່າງໆ ທີ່ທ່ານສາມາດຖາມ ເພື່ອຊ່ວຍວິເຄາະສະຖານະພາບ ໃນສະພາບການຂອງທ່ານ:

- ແມ່ນໃຜ ເປັນຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດທີ່ໃຫ້ທິດທາງການສ້າງຄູ? ພວກເຂົາເຈົ້າມີປະສົບການໃນພາກປະຕິບັດກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຫຍັງແດ່?
- ມີຫົມງານ/ພະແນກ ສ້າງຫຼັກສູດບໍ່ ແລະ ພວກເຂົາເຈົ້າປະກອບດ້ວຍຫຼາຍກຸ່ມທີ່ມາຈາກທຸກພາກຂອງປະເທດບໍ່? ມີໃຜແດ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຫົມງານ/ພະແນກສ້າງຫຼັກສູດ?
- ມີຂະບວນການສຳລັບ ການສະເໜີຂໍ້ປັດໄຈນຳເຂົ້າຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ແລະ ຖ້າວ່າມີນັ້ນ, ມີໃຜແດ່ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເປັນໄປແນວໃດ?
- ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ສາມາດປັບປຸງຫຼັກສູດໄດ້ບໍ່ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນຄູ ແລະ ເພື່ອນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດໃໝ່? ແລະ ພວກເຂົາເຈົ້າມີທັກສະ/ຄວາມໝັ້ນໃຈບໍ່ໃນການປັບປຸງຫຼັກສູດນີ້?
- ມີແຫຼ່ງເອກະສານອ້າງອີງປະເພດໃດແດ່ ໃນປະເທດຂອງທ່ານ ເພື່ອຊອກຫາຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບ ການສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ການປັບປຸງຫຼັກສູດ?

ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສິ່ງເສີມຫຼັກສູດ 8

“ຈຳເປັນຕ້ອງຄັດເລືອກເອົາ ບັນດາຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດສ້າງຄູທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການພາກປະຕິບັດຢູ່ແລ້ວ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ນອກນັ້ນ ກໍຍັງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຈັດເຝິກອົບຮົມໃຫ້ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ສິ່ງເສີມພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆໃນເວລາສ້າງຫຼັກສູດ”.

ບັນດາຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດສ້າງຄູ ໃນລະດັບແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລະດັບສະຖາບັນ ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຄິດທີ່ລ້ຳໜ້າ. ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນທັດສະນະຂອງການປຸງແປງລະບົບໂດຍລວມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ. ພ້ອມນັ້ນເຂົາເຈົ້າຍັງຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຈັດແນວໃດເພື່ອແຊກຊອນການຮຽນຮ່ວມ, ປະເດັ່ນຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ສິດທິເຂົ້າໃນ ການສ້າງຄູທັງໝົດ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງມີແນວຄິດສ້າງສັນ. ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຄວນສຶກສາຄວາມຄືບໜ້າໃໝ່ໆຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນທາງດ້ານການສ້າງຄູ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ພິຈາລະນາເຖິງວິທີການປັບແນວຄວາມຄິດໃໝ່ໆໃຫ້ເໝາະສົມ ເພື່ອປັບປຸງຫຼັກສູດການສ້າງຄູຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເອງ.

ສະນັ້ນ ປະເດັນສໍາຄັນ ກ່ຽວກັບພະນັກງານປະກອບດ້ວຍ:

- ການຄັດເລືອກພະນັກງານທີ່ມີປະສິບການ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ມີຄວາມສ້າງສັນທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບ ທີມງານ/ພະແນກສ້າງຫຼັກສູດ;
- ການສ້າງທີມງານ/ພະແນກສ້າງຫຼັກສູດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກທີ່ຫຼາກຫຼາຍ (ຊາຍ, ຍິງ, ຄົນພິການ ແລະ ບໍ່ພິການ, ຈາກກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ກຸ່ມຄົນອື່ນໆ ແລະ ຈາກເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດເທດສະບານ);
- ການທົບທວນ ອົງປະກອບ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການປະຕິບັດງານຂອງທີມງານ/ພະແນກສ້າງຫຼັກສູດຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ຊອກຫາພະນັກງານ ມາຕື່ມເຕັມຂອງຫວ່າງຂອງທັກສະ/ປະສິບການ.
- ການຮັບປະກັນໃຫ້ມີ ແຜນງານການສຶກສາ ສໍາລັບບັນດາຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດ, ພ້ອມທັງແກ້ໄຂປະເດັນຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ (ໂດຍໃຫ້ມີການລົງຢູ່ມຢາມ ສະຖານທີ່ຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ບໍ່ສະເພາະພຽງແຕ່ ການຮຽນທິດເອົາສະດີເທົ່ານັ້ນ); ວິທີການຮຽນ-ການສອນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.

ປະເດັນສໍາຄັນ ກ່ຽວກັບຂະບວນການຕ່າງໆ ປະກອບດ້ວຍ:

- ການຮັບປະກັນວ່າ ທີມງານສ້າງຫຼັກສູດໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການຊອກເບິ່ງທັດສະນະຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສິດສອນ ແລະ ການສ້າງຄູ ແລະ ມີທັກສະທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການປຶກສາຫາລືນັ້ນ;
- ການສ້າງກົນໄກທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ເຊິ່ງສາມາດຮັບເອົາທັດສະນະຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ (ເຊັ່ນວ່າ ຜ່ານທາງ ຄະນະທີ່ປຶກສາຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ຄະນະວິຊາການ) ;
- ການຕິດຕາມບັນດາຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ໂດຍລັດຖະບານ/ກະຊວງສຶກສາທິການ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ພວກເຂົາພະຍາຍາມ, ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ນໍາໃຊ້ທັດສະນະຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສົ່ງເສີມຫຼັກສູດ 9

“ຂະບວນການຄັດເລືອກຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຄົນໃໝ່ນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງກວມເອົາ ຂໍ້ກໍານົດດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສິບການໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ການພັດທະນາວິຊາຊີບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສໍາລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ກໍ່ມີຄວາມຈໍາເປັນເຊັ່ນດຽວກັນ ສໍາລັບ ຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ປະຈຸບັນ ແລະ ຜູ້ໃໝ່.”

ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈໍາເປັນຕ້ອງສາມາດເຂົ້າໃຈ, ດໍາເນີນການໃນລັກສະນະທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ບົບຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງຄູ. ສະນັ້ນ ຖ້າໃຫ້ດີແທ້ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບສະໝັກ/ການຄັດເລືອກ ຢ່າງໜ້ອຍ ຍ່ອນ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ (ຫຼື ຍ້ອນຄວາມສາມາດໃນການຮຽນ ແລະ ຍ້ອນມີຂໍ້ຜູກມັດ) ໃນຫຼັກການຂອງການຮຽນຮ່ວມ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ສິດທິ. ຂະບວນການຂອງການຮັບສະໝັກ ຍັງຕ້ອງພິຈາະນາເຖິງຄວາມສາມາດທີ່ສ້າງສັນຂອງຜູ້ສະໝັກ ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການຮໍາຮຽນຂອງນັກຮຽນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ໃນທັນທີທັນໃດ (ເຊັ່ນວ່າ ໂດຍການສ້າງແນວທາງໃໝ່ໆ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູໃຫ້ຜັນຂະຫຍາຍພາກທິດສະດີລົງສູ່ພາກປະຕິບັດ ເຊິ່ງອາດບໍ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໂດຍກົງໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູ).

ສຳລັບ ບັນດາຜູ້ສ້າງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜນງານພັດທະນາ ວິຊາຊີບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ສຳລັບ ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອວາພວກເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເຂົ້າໃຈ ເຖິງແນວຄວາມຄິດຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ຮຽນຮູບປະສົບການຢ່າງເປັນປະຈຳໃນສະຖານທີ່ ຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ການສົນທະນາໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ລະດັບສາກົນ ກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງຄູ. ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນີ້ ຄວນເບິ່ງເຫັນວ່າເປັນດ້ານສຳຄັນຂອງ ການຮຳຮຽນ ແລະ ການພັດທະນາວິຊາຊີບຕະຫຼອດຊີວິດ.

ຕົວຢ່າງຈາກປະເທດຫວຽດນາມ

ການຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຈະສາມາດຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໂດຍຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ເນື່ອງຈາກວ່າ ໄດ້ມີຂໍ້ຜູກມັດດ້ານນະໂຍບາຍ ຕໍ່ກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ສະນັ້ນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ (MOET) ຂອງປະເທດຫວຽດນາມ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັບອົງການບໍລິການບັນເທົາທຸກກາໂຕຣິກ (CRS) ສ້າງສູນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອວ່າ ນັກຮຽນຄູທຸກຄົນ ຢູ່ໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບ ຮົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອສ້າງ ພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມ ສຳລັບການສິດສອນໃນສະຖານ ທີ່ຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມການຂາດຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູທີ່ມີປະສົບການເພາະສົມບັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜນງານນີ້ມີ ຄວາມຄືບໜ້າລາຊາ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງ ວຽກງານເພີ່ມຕື່ມອີກ ເພື່ອປັບປຸງທັດສະນະຄະຕິ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະພາກປະຕິບັດຂອງ ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດ ດຳເນີນສູນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີ ການສິດສອນໃຫ້ເໝາະສົມ.

ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຈຳນວນ 47 ຄົນ ຈາກ 8 ເມືອງ/ແຂວງ, ພ້ອມທັງພະນັກງານຂອງ MOET ແລະ CRS ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈຳນວນ 40 ຊົ່ວໂມງ. ການຝຶກອົບຮົມນີ້ ໄດ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບສູນສຶກສາທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ, ແຕ່ວ່າ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່ານັ້ນ ກໍຄືວ່າ ການຝຶກອົບຮົມ ນີ້ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດພວກເຂົາໃນການຄົ້ນຄິດ, ສົນທະນາ ແລະ ປະຕິບັດທັກສະການສິດສອນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບ ການສິດສອນສູນສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູເຫຼົ່ານີ້ຈະກາຍມາ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊຸມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເພື່ອນຮວມງານໃນ ສະຖາບັນການສ້າງຄູຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ໃນແຫ່ງອື່ນໆ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ການຝຶກອົບຮົມແບບເລັ່ງລັດນີ້ໄດ້ຊ່ວຍບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໃນການສ້າງ ທັດສະນະຄະຕິດ້ານບວກຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບທັກສະຈຳ ນວນໜຶ່ງເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເອງນັ້ນກໍຕາມ, ແຕ່ວ່າ ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຍັງໄດ້ລະບຸຊຶງເຂດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ມີຄວາມຕ້ອງການ ການຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມຕື່ມໃນອະນາຄົດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນທາງດ້ານ ເດັກພິການ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ມີແຜນ ທີ່ຈະຈັດຝຶກອົບຮົມເພີ່ມຕື່ມອີກ.

ຕົວຢ່າງນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນທຸກຂັ້ນ ໃນລະບົບການສ້າງຄູ. ມັນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນການມີແຜນງານການສ້າງຄູ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມ ຖ້າວ່າຜູ້ທີ່ຝຶກອົບຮົມນັກຮຽນຄູນັ້ນບໍ່ມີທັກສະ, ບໍ່ມີປະສົບການ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມ ໝັ້ນໃຈໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນວິທີການສິດສອນແບບຕັ້ງໜ້າ ແລະ ອື່ນໆ.¹⁶

¹⁶ ຂໍ້ມູນຈາກ: ສາດສະດາຈານ Chris Forlin, ສະຖາບັນການສຶກສາ ຮອງກົງ, ແລະDinhThiNguyet, ອົງການ Catholic Relief Services, ປະເທດຫວຽດນາມ, ໃນເວບໄຊ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນພາກປະຕິບັດ ຂອງອົງການຢູເນັດສະໂກ: www.inclusive-education-in-action.org/lea/index.php?menuid=25&reporeid=140. ຕົວຢ່າງຂອງພາຍເລກເອກະສານອາງອີງ: 006EN (ເຂົ້າເບິ່ງໃນວັນທີ 8 ມີນາ 2013.)

ຕົວຢ່າງຈາກປະເທດເນປານ

ໃຫ້ຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງຫຼັກສູດ

ໃນປີ 1996 ຄະນະສຶກສາສາດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ Tribhuvan ໄດ້ມີການສ້າງຄູໃນລະດັບປະລິນຍາຕີສຶກສາສາດ ໃນໄລຍະເວລາ 3 ປີ. ນັບແຕ່ນັ້ນມາບັນດາຄູ ແລະ ຊ່ຽວຊານຕ່າງໆໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເຂົ້າໃນຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ. ໃນປີ 2009 ຂະບວນການດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມເພີ່ມຕື່ມ ໂດຍມີການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ. ຂະບວນການນີ້ ໄດ້ສຶກສາລະອຽດເຖິງເນື້ອໃນທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູ. ຄະນະສຶກສາສາດ ຍັງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາຂຶ້ນເປັນເທື່ອທຳອິດ ເຊິ່ງບັນດາຄູ ສາມາດສ້າງອຸປະກອນຫຼັກສູດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນວິຊາທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າສອນ. ວິທີການນີ້ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການເພີ່ມຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຄູ ແລະ ເພີ່ມການສົດສອນຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ.

ໂດຍອີງຕາມການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການນີ້, ຄະນະສຶກສາສາດ ຈຶ່ງໄດ້ທົບທວນຫຼັກສູດສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນີ້ຄືນໃໝ່ ແລະ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ກາຍເປັນແຮງຈູງໃຈສຳລັບຄະນະວິຊາອື່ນໆ. ຫຼັກສູດການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ກໍໄດ້ມີການປ່ຽນແປງເຊັ່ນດຽວກັນ ເພື່ອແກ້ໄຂປະເດັນເຄັ່ງຮ້ອນຕ່າງໆ (ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ຊິນເຜົ່າ, ກຸ່ມຄົນດ້ອຍໂອກາດ, ການສຶກສາຫຼາຍພາສາ, ຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ, ການສຶກສາທີ່ອີງຕາມສິດທິ ແລະ ການຮຽນຮ່ວມ).¹⁷

ບັນຫາທ້າທາຍ 5

ຄວາມລຳອຽງ, ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ, ການຈຳແນກ ແລະ ຮູບແບບທີ່ຕາຍຕົວທີ່ເປັນບັນຫາທ້າທາຍ

ການວິເຄາະສະພາບການ

ນັກຮຽນຄູຮ້າຮຽນກ່ຽວກັບ ຫຼັກການ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມບໍ່ສະເພາະແຕ່ຜ່ານທາງຂໍ້ຄວາມທີ່ຈະແຈ້ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງ ຜ່ານທາງລັກສະນະໂດຍລວມຂອງຫຼັກສູດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງຮຽນຢູ່ນັ້ນ – ໝາຍຄວາມວ່າ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຫຼັກສູດສ້າງຄູຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂຮູບແບບທີ່ຕາຍຕົວ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຂຶ້ນຕື່ມ.

ຫຼັກສູດການສ້າງຄູ (ກໍເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫຼາຍຫຼັກສູດໃນໂຮງຮຽນ) ອາດຈະບໍ່ປາດສະຈາກຄວາມລຳອຽງ ສະເໝີໄປ. ຕົວຢ່າງ: ອຸປະກອນການອ່ານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດນັ້ນ ອາດເຮັດໃຫ້ຮູບແບບທີ່ຕາຍຕົວ ກ່ຽວກັບ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຍັງສືບຕໍ່ມີຢູ່ຕໍ່ໄປໃນກໍລະນີສຶກສາຕ່າງໆ, ໃນບັນດາຕົວຢ່າງ ຫຼື ຮູບພາບທີ່ນຳໃຊ້ ຫຼື ອາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມລຳອຽງໄປທາງພາສາຫຼັກຂອງປະເທດຫຼື ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ. (ພວກເຮົາຈະສຶກສາລາຍລະອຽດເພີ່ມຕື່ມໃນຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບວັດຖຸອຸປະກອນສຳລັບ ການສ້າງຄູໃນ ບົດຄູ່ມື 4).

¹⁷ Forgacs, 2012, ໜ້າທີ 45 - 46

ເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ, ກິດຈະກຳ ແລະ ໂຄງສ້າງ ອາດເຂົ້າຂ້າງນັກຮຽນບາງຄົນເມື່ອທຽບກັບ ນັກຮຽນຄົນອື່ນໆ ເຊັ່ນວ່າ: ອາດມີເນື້ອໃນທີ່ເຂົ້າເຖິງ/ເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກ ສຳລັບນັກຮຽນຄູທີ່ມາຈາກກຸ່ມຄົນ ທີ່ໃຊ້ພາສາຊົນເຜົ່າ ຫຼື ກິດຈະກຳຂອງຫຼັກສູດ ທີ່ບໍ່ກວມເອົານັກຮຽນຄູຜູ້ທີ່ຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຫຼື ນັກຮຽນຄູທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ ຮູ້ສຶກສະດວກສະບາຍກັບນັກຮຽນຄູທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ ຫຼາຍກວ່າກັບນັກຮຽນຄູທີ່ເປັນແມ່ຍິງ. ແຜນເວລາຮຽນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ອາດ ບໍ່ກວມເອົາຜູ້ສະໝັກບາງຄົນທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າມາເປັນນັກຮຽນຄູ. ຕົວຢ່າງ: ການຮຳຮຽນແບບເລັ່ງລັດ ເຕັມເວລາອາດເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ສຳລັບ ຜູ້ສະໝັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກທີ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຫາເງິນ ຫຼື ສຳລັບ ແມ່ ທີ່ຕ້ອງເບິ່ງແຍງລູກ; ສ່ວນວ່າ ການຮຳຮຽນແກ່ຍາວ ເປັນເວລາຫຼາຍປີອາດບໍ່ເໝາະສົມ ສຳລັບນັກຮຽນຄູ ຄົນອື່ນໆ ທີ່ຕ້ອງການເລີ່ມເຮັດວຽກ ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານການເງິນ ຫຼື ດ້ານສັງຄົມ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ຫຼັກສູດສ້າງຄູລວມທັງການຂາດໂອກາດທີ່ສຳຄັນໃນການສັ່ງລວມເອົາຂໍ້ ຄວາມລະອຽດ ຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຈະບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂການຈຳແນກ ທີ່ພົບເຫັນແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນ ສັງຄົມໂດຍລວມ.

ຄຳຖາມຕ່າງໆ ທີ່ທ່ານສາມາດຖາມ ເພື່ອຊ່ວຍວິເຄາະສະຖານະພາບ ໃນສະພາບການຂອງທ່ານ:

- ນັກຮຽນຄູ ແລະ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ມີຈຳນວນຫຼາຍບໍ່ ໃນຈຳນວນປະຊາກອນຂອງປະເທດ ແລະ ຂອງພາກພື້ນ?
- ໂດຍລວມແລ້ວ ຫຼັກສູດການສ້າງຄູຕອບສະໜອງບໍ່ ກັບປະເດັນຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ: ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມພິການ, ພາສາ, ຊົນເຜົ່າ, ສາດສະໜາ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກ? ຖ້າບໍ່ ມີຫຼັກຖານຫຍັງແດ່ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ການຈຳແນກດັ່ງກ່າວນັ້ນ?
- ຫຼັກສູດນີ້ ໄດ້ຖືກທົບທວນຄືນໂດຍປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຮູ້ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ການບໍ່ຈຳແນກ ບໍ່?
- ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນບໍ່ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ ຮັບຮູ້ ແລະ ແກ້ໄຂການຈຳແນກທີ່ອາດຍັງມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດນັ້ນ?
- ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໄດ້ຮັບໂອກາດຫຼືບໍ່ ໃນການປະເຊີນໜ້າ ແລະ ແກ້ໄຂທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງພວກເຂົາເອງ?

ເປົ້າໝາຍຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສິ່ງເສີມຫຼັກສູດ 10

“ຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນໃໝ່ຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນກໍຕ້ອງ ໄດ້ປັບປຸງຄືນໃໝ່ ໂດຍຮັບເອົາ ປັດໄຈນຳເຂົ້າຈາກຫຼາກຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ ຫຼັກສູດນັ້ນຈັດການກັບການຈຳແນກຢ່າງເຫັນໄດ້ຈະແຈ້ງ.”

ຫຼັກສູດການສ້າງຄູທັງໝົດ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ປັບປຸງ ເພື່ອໃຫ້ຫຼັກສູດນັ້ນສາມາດ ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຢ່າງເຫັນໄດ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ຈັດການກັບການກ່ຽວກັບຮູບແບບທີ່ຕາຍຕົວ ແລະ ການຈຳແນກຕ່າງໆ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ໝາຍເຖິງການທົບທວນ ແລະ ການປັບປຸງເນື້ອໃນ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ກໍລະນີສຶກສາ ແລະ ຕົວຢ່າງ, ຮູບພາບ, ກິດຈະກຳຝຶກອົບຮົມ, ໂຄງສ້າງ ແລະ ແຜນເວລາ ແລະ ຕັດ ຫຼື ປຸງ ອົງປະກອບໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂັ້ນສູງຂອງການ ຕໍ່ຕ້ານການຈຳແນກ.

ຫຼັກສູດການສ້າງຄູທັງໝົດ ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນໂດຍຜູ້ທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ຊູມຊົນໃນຂົງເຂດທີ່ຈະນຳໃຊ້ຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແລະ ມີປັດໄຈນຳເຂົ້າຈາກບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານ ດານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ປະເດັນກ່ຽວກັບພາສາຊົນເຜົ່າ, ຊົນເຜົ່າ, ສິດທິ, ການເຂົ້າ ເຖິງຂອງຄົນພິການ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງອາດຈະຕ້ອງການເວລາຫຼາຍ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ/ຫຼື ຕ້ອງການ ທົບທວນຄືນຫຼາຍເທື່ອໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ທຸກອົງປະກອບຂອງ ຄວາມລຳອ້າງໄດ້ຖືກກຳຈັດໄປຈາກຫຼັກສູດ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດສູງສຸດສຳລັບການສົ່ງເສີມວິທີການທີ່ ຕໍ່ຕ້ານການຈຳແນກໃນກຸ່ມນັກຮຽນຄູ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງການສົ່ງເສີມຫຼັກສູດ 11

“ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນຮູ້ ເພື່ອຮັບຮູ້ ແລະ ແກ້ໄຂ ການຈຳແນກທຸກຮູບ ແບບທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດ ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້ານຳໃຊ້ຢູ່ນັ້ນ”.

ຫຼັກສູດການສຶກສາທີ່ປັບປຸງໃໝ່ ຫຼື ສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ອາດບໍ່ສົມບູນ ຫຼື ເໝາະສົມທຸກຢ່າງກັບແຕ່ ລະສະພາບການທີ່ນຳໃຊ້ຫຼັກສູດນັ້ນ. ສະນັ້ນ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງມີທັກສະເພື່ອໃຫ້ພວກ ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງ ຂໍ້ຄວາມທີ່ສະແດງເຖິງການຈຳແນກ, ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ອາດຍັງ ຫຼົງເຫຼືອຢູ່ໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດ ແກ້ໄຂໃນທາງສ້າງສັນ ເພື່ອຕັດ ຫຼື ປຸງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຍັງຕ້ອງສາມາດເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູ ແລະ ນຳໃຊ້ຫຼັກສູດນັ້ນ ເພື່ອສິດສອນນັກຮຽນຄູ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການຈຳແນກ.

ຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າວຽກງານໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ນັ້ນມີຜົນກະທົບດ້ານບວກ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ *ບົດຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1*, ໃນເວລາວາງແຜນການສົ່ງເສີມນັ້ນທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງ ຕົວບົ່ງຊີ້ ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃນການຕິດຕາມຂະບວນການຕ່າງໆ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງວຽກງານດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ຕົວບົ່ງຊີ້ທີ່ທ່ານຈະສ້າງຂຶ້ນມານັ້ນແມ່ນຈະຂຶ້ນກັບລາຍລະອຽດຂອງຈຸດປະສົງຂອງການສົ່ງເສີມຂອງ ທ່ານ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນໃນແຜນຂອງທ່ານກໍຄືວ່າ ບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ ຄວນສ້າງຂຶ້ນມາ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ກວມເອົາຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາຍການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໄດ້ສະເໜີແນະຕົວບົ່ງຊີ້ບາງອັນທີ່ມີທ່າແຮງສູງ. ການສົ່ງເສີມທີ່ຮຽກຮອງໃຫ້ມີການປັບປຸງຫຼັກສູດການສຶກສາຄູ ເພື່ອກະກຽມຄູໃຫ້ຮູ້ເຖິງການສຶກສາສາຮຽນຮ່ວມ ໄດ້ດີກວ່າເກົ່ານັ້ນ ຈະຖືວ່າ ມີປະສິດທິພາບ ຖ້າວ່າ:

- ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເຈລະຈາ ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການປັບປຸງວິທີທາງທີ່ຄູທຸກຄົນຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
- ກະຊວງສຶກສາສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳ ແລະ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດສຳລັບການສ້າງຄູ ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້: (ກ) ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສ້າງຄູທັງໝົດ; (ຂ) ຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ແຍກຕ່າງຫາກສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ການຕີຄວາມ ໝາຍຂອງແນວຄວາມຄິດນີ້ (ເປັນ 2 ທິດທາງຂະບວນການ ຂອງການປ່ຽນແປງຢ່າງເປັນລະບົບຂອງການສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ) ແລະ (ຄ) ສຳລັບຫຼັກສູດທີ່ເນັ້ນໜັກຫຼາຍເປັນພິເສດໃສ່ ນັກຮຽນພິການ ຫຼື ນັກຮຽນຈາກກຸ່ມຄົນດ້ອຍໂອກາດ, ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ຊື່ທີ່ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ (ໝາຍຄວາມວ່າ ບໍ່ໃຫ້ໃສ່ຊື່ວ່າເປັນ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ).
- ກະຊວງສຶກສາ ຫຼື ສະຖາບັນສ້າງຄູ ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ກຳນົດຂອງການຮັບສະໝັກທີ່ຈະແຈ້ງ ເພື່ອຮັບສະໝັກ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດ. ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ຄວນຮັບປະກັນວ່າຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນ ໄດ້ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ປະຊາກອນທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງປະເທດ ແລະ ເຂົ້າໃຈ, ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສ້າງຄູໂດຍມີຈຸດເນັ້ນໜັກໃສ່ການຮຽນຮ່ວມ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ສິດທິ.
- ແຜນງານຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແຜນງານລົງຝຶກທັດທີ່ວາງແຜນມາຢ່າງດີ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາສຳລັບຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດ ທັງຜູ້ເກົ່າ ແລະ ຜູ້ໃໝ່ ເພື່ອຮັບປະກັນກ່ຽວກັບການພັດທະນາວິຊາຊີບຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
- ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ລິເລີ່ມຂະບວນການທົບທວນຫຼັກສູດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ (ກ) ເພື່ອສ້າງຂອບເຂດຫຼັກສູດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ແຍກຕ່າງຫາກນັ້ນ ສາມາດພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສະເໝີພາບ, ການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ສິດທິ ເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ຫຼື ຄວາມພິການ ແລະ (ຂ) ເພື່ອສ້າງຂອບເຂດທີ່ ຫຼັກສູດສ້າງຄູ ສາມາດແກ້ໄຂປະເດັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ສິດທິ ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ.
- ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ດຳເນີນການຈະແຈ້ງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການທົບທວນ, ປັບປຸງຫຼັກສູດຂອງພວກເຂົາ ເຈົ້າ ແລະ/ຫຼື ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ສ້າງຫຼັກສູດໃໝ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ເຊິ່ງກວມເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມ, ສິດທິ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບ.
- ບັນດາຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຄູ ພາຍໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຮັບຮູ້ຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາ ໃນການຮັບປະກັນວ່າ ຄູທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເລືອກຮຽນບາງວິຊາ/ຫຼັກສູດພິເສດເທົ່ານັ້ນ.
- ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພີ່ມ/ປັບປຸງ ຈຳນວນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຄົ້ນຄວ້າທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າດຳເນີນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ສ້າງສາຍພົວພັນທີ່ໜັກແໜ້ນກວ່າເກົ່າ ກັບບັນດານັກຄົ້ນຄວ້າອື່ນໆ ທີ່ສາມາດນຳເອົາວຽກງານຂອງນັກຄົ້ນຄວ້າເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໃສ່ໃນຂະບວນການຂອງການທົບທວນ ແລະ ການປັບປຸງຫຼັກສູດສ້າງຄູຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
- ນັກຮຽນຄູຍັງຢືນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງຮຽນກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຜ່ານທາງຫຼາຍຫຼັກສູດ/ໂມດູນຕ່າງໆທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ພາກປະຕິບັດ.
- ນັກຮຽນຄູ ໃຊ້ເວລາຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນພາກປະຕິບັດ ແລະ ກິດຈະກຳສັງເກດການ, ແທນທີ່ຈະນຳໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ໃນກິດຈະກຳການຮຽນພາກທິດສະດີ.

- ນັກຮຽນຄູ (ກ) ສາມາດອະທິບາຍທິດສະດີຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົວຢ່າງໃນ ຊີວິດຈິງ; (ຂ) ມີທັກສະຫຼາຍກວ່າເກົ່າໃນການຄົ້ນຄິດ ກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນປະສົບການ ແລະ ພາກປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.
- ນັກຮຽນຄູມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ມີທັກສະໃນການແກ້ໄຂການຈຳແນກທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນໃນ ເວລາຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃນເວລາເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະຖານທີ່ການສຶກສາ.
- ຫຼັກສູດທັງໝົດທີ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບສຶກສາຄູນັ້ນ (ສຳລັບທຸກຊັ້ນ, ທຸກວິຊາ, ທຸກໂຮງຮຽນ) ຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງປະເດັນຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມພິການ, ພາສາ, ຊົນເຜົ່າ, ສາດສະໜາ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ມີຈຸດເນັ້ນໜັກທີ່ໜັກແໜ້ນໃສ່ຄວາມ ສະເໝີພາບ ແລະ ສິດທິຂອງທຸກກຸ່ມຄົນຢູ່ໃນສັງຄົມ.
- ຫຼັກສູດທັງໝົດທີ່ນຳໃຊ້ ເພື່ອສຶກສາຄູນັ້ນຕ້ອງສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງ ຫຼື ເປັນຕົວແບບ ຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນຕົວຈິງ ເຊິ່ງແນະນຳໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ວິທີການຮຽນ-ການສອນທີ່ມີ ສ່ວນຮ່ວມ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ.

ເອກະສານຊອນທາຍ

ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ໄດ້ແນະນຳເປົ້າໝາຍທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ສຳລັບແຕ່ລະຂັ້ນຄວາມ ໃນການສົ່ງເສີມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບັນທຶກທາຍຂ້າງເທິງນັ້ນ. ນອກນັ້ນ ກໍຍັງມີບ່ອນຫວ່າງໄວ້ ສຳລັບເສີມແນວຄວາມຄິດຂອງທ່ານ ກ່ຽວກັບວິທີການສົ່ງເສີມ ແລະ ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ ເພື່ອ ສົ່ງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນໃນສະພາບການຂອງທ່ານເອງ. ທ່ານຄວນສ້າງແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານຂະບວນ ການທີ່ມີການປຶກສາຫາລືກັບເພື່ອນຮ່ວມງານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຄຳແນະນຳເພີ່ມຕື່ມ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມນີ້ ແລະ ກ່ຽວກັບວິທີການ/ສິ່ງຕ່າງໆ ສາມາດເບິ່ງໄດ້ໃນ ບົດຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1.

ຂໍ້ຄວາມຂອງການໂຄສະນາ ສົ່ງເສີມແມ່ນຫຍັງ?	ແມ່ນໃຜທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຟັງ?	ທ່ານຄວນເຮັດແນວໃດ ເພື່ອສົ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນ ສະພາບການຂອງ ທ່ານເອງ?*
<p>“ສະຖາບັນສ້າງຄູກອນ ປະຈຳການ, ມະຫາວິ ທະຍາໄລທັງໝົດ ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຄູທັງ ໝົດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມ.”</p> <p>“ສະຖາບັນສ້າງຄູກອນປະຈຳການ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ວິທະຍາໄລທັງໝົດ ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຄູທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມ ນະໂຍບາຍການສ້າງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ • ຫົວໜ້າ ສະຖາບັນສ້າງຄູ • ພະນັກງານໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ, ມະຫາວິທະຍາ ໄລ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບ ການສ້າງຫຼັກສູດ • ນັກຮຽນຄູ ຜູ້ທີ່ສາມາດ ຮຽກຮ້ອງສິດທິຂອງ ພວກເຂົາ ຕໍ່ກັບການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເຊິ່ງຮ່ວມທັງການກະກຽມ/ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃຫ້ສອນໃນສະຖານທີ່ ທີ່ມີຫຼາກຫຼາຍກຸ່ມຄົນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ 	<p>ດຳເນີນການສິດ ສອນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ການສຶກ ສາການຮຽນຮ່ວມ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ ໂຮງຮຽນ</p>

ຂໍ້ຄວາມຂອງການໂຄສະນາ ສົ່ງເສີມແມ່ນຫຍັງ?	ແມ່ນໃຜທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຟັງ?	ທ່ານຄວນເຮັດແນວໃດ ເພື່ອສົ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນ ສະພາບການຂອງ ທ່ານເອງ?*
<p>“ທຸກຫຼັກສູດ ຫຼື ໂມດູນ ໃນການສ້າງຄູ ຈຳເປັນຕ້ອງ ສົ່ງເສີມ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສະເໝີພາບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສິດທິມະນຸດ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມ ນະໂຍບາຍການສ້າງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ • ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ • ພະນັກງານໃນ ສະຖາບັນການສ້າງຄູ, ມະຫາວິທະ ຍາໄລ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວາມຕ່າງໆ ທີ່ຮັບຜິດ ຊອບສຳລັບການສ້າງຫຼັກສູດ • ຄູສອນຫຼັກສູດໃຫ້ ນັກຮຽນຄູ • ນັກຮຽນຄູ ຜູ້ທີ່ສາມາດ ຮຽກຮ້ອງສິດທິຂອງພວກ ເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບ ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເຊິ່ງ ຮວມທັງ ການກະກຽມ/ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃຫ້ສອນໃນສະຖານທີ່ ທີ່ມີຫຼາກຫຼາຍກຸ່ມຄົນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ 	<p>ນຳເອົາເນື້ອໃນ ຄວາມສະເໝີພາບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສິດທິມະນຸດ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ສ້າງຄູ</p>
<p>“ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດສ້າງຄູ/ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ ເຂົາເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມ ຕ້ອງການພິເສດ ແລະ ຕົວແບບຂອງການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມ ນະໂຍບາຍການສ້າງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ, ແລະ ຜູ້ທີ່ສາມາດ ຊີ້ນຳ/ ຊ່ວຍເຫຼືອ ການພັດທະນາວິຊາຊີບ ຂອງ ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດສ້າງຄູ/ຄູສອນວິຊາຄູ • ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ສາມາດ ຊີ້ນຳ/ຊ່ວຍເຫຼືອ ການພັດທະນາວິຊາຊີບ ຂອງ ຜູ້ສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ/ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ • ຄູຜູ້ທີ່ສ້າງ ແລະ ສອນຫຼັກສູດໃຫ້ ນັກຮຽນຄູ • ພະນັກງານໃນ ສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ສາມາດ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການພັດທະນາວິຊາຊີບ ທີ່ເໝາະສົມ • ບັນດານັກຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ເຮັດວຽກກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຜູ້ທີ່ສາມາດ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ 	<p>ດຳເນີນການຝຶກ ອົມຮົມໃຫ້ແກ່ຜູ້ ສ້າງຫຼັກສູດກ່ຽວ ກັບຄວາມຕ້ອງ ການພິເສດ ແລະ ຕົວແບບຂອງການ ສຶກສາຮຽນຮ່ວມ</p>

*ໃຫ້ຕື່ມ ແນວຄວາມຄິດຂອງທ່ານ ໂດຍອີງຕາມ ຄຳແນະນຳໃນ ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1

ຂໍ້ຄວາມຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມແມ່ນຫຍັງ?	ແມ່ນໃຜທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຟັງ?	ທ່ານຄວນເຮັດແນວໃດເພື່ອສົ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນສະພາບການຂອງທ່ານເອງ?*
<p>“ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງມີພັນທະຕໍ່ກັບນະວັດຕະກຳໃໝ່ ແລະ ການປ່ຽນແປງພາຍໃນສະຖາບັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ເອງ ແລະ ສ້າງຫຼັກສູດທີ່ກວມເອົາພັນທະເຫຼົ່ານີ້.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ສາມາດຂຶ້ນຳວັດທະນະທຳຂອງການຮຽນພາຍໃນສະຖາບັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ • ພະນັກງານໃນ ສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ການສ້າງຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ແລະ ຜູ້ທີ່ສາມາດສະເໜີຂໍ້ໂອກາດ ໃນການຮຳຮຽນ, ໃນການສ້າງນະວັດຕະກຳ ແລະ ໃນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ 	<p>ສະຖາບັນສ້າງຄູ ມີພັນທະໃນການດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ສ້າງຫຼັກສູດທີ່ພົວພັນເຖິງນະວັດຕະກຳ</p>
<p>“ລັດຖະບານຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງມາດຕະຖານ ສຳລັບການສຶກສາຄູ ເຊິ່ງກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນການສຶກສາຄູທັງໝົດ ຕ້ອງສ້າງ/ນຳໃຊ້ຫຼັກສູດທີ່ໃຫ້ການສຶກສາຄູທຸກຄົນ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມນະໂຍບາຍການສ້າງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ/ຂັ້ນພຸກ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕິດຕາມມາດຕະຖານການສ້າງຄູ • ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງ ທີ່ສາມາດ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນຂອງລັດຖະບານ 	<p>ການພັດທະນາຫຼັກສູດການສ້າງຄູກວມເອົາການສຶກສາການຮຽນຮ່ວມເຂົ້ານຳ</p>
<p>“ຫຼັກສູດການສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງເນັ້ນໜັກຫຼາຍກວ່າເກົ່າໃສ່ການຮຳຮຽນ ທີ່ອີງໃສ່ພາກປະຕິບັດ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມນະໂຍບາຍການສ້າງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ • ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ • ພະນັກງານ ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບການສ້າງ ແລະ ການສິດສອນຫຼັກສູດ • ພະນັກງານໃນໂຮງຮຽນ ທີ່ມີການດຳເນີນການສ້າງຄູພາກປະຕິບັດ • ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ຜູ້ທີ່ອາດສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອສະໜອງງົບປະມານ ໃຫ້ການລົງຝຶກງານຂອງນັກຮຽນຄູ ໃນໂຮງຮຽນຕ່າງໆ • ນັກຮຽນຄູ ຜູ້ທີ່ສາມາດສະເໜີຂໍ້ໂອກາດສຳລັບການຮຽນພາກປະຕິບັດ 	<p>ໃນການພັດທະນາຫຼັກສູດຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຜູ້ພັດທະນາຫຼັກສູດ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຮຽນພາກທິດສະດີ ແລະ ປະຕິບັດ</p>

*ໃຫ້ຕື່ມ ແນວຄວາມຄິດຂອງທ່ານ ໂດຍອີງຕາມ ຄຳແນະນຳໃນ ບົນຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1

ຂໍ້ຄວາມຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມແມ່ນຫຍັງ?	ແມ່ນໃຜທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຟັງ?	ທ່ານຄວນເຮັດແນວໃດເພື່ອສົ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນສະພາບການຂອງທ່ານເອງ?*
<p>“ຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ຈຳເປັນຕ້ອງ ຊ່ວຍເຫຼືອ ນັກຮຽນຄູ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັນລະຫວ່າງ ທິດສະດີຂອງການສຶກສາ ຮຽນຮວມ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງການສິດສອນ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ • ພະນັກງານໃນ ສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ການສາງ ແລະ ການສິດສອນຫຼັກສູດ • ບັນດານັກຄົນຄວ້າ ທີ່ເຮັດວຽກກູ່ວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮວມ ທັງເປັນຜູ້ທີ່ສາມາດ ຊ່ວຍເຫຼືອ ນັກຮຽນຄູ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ການພົວພັນກັນລະຫວ່າງ ການຄົ້ນຄວ້າ/ທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດ ໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ 	<p>ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ພັດທະນາຫຼັກສູດສາງຄູເຂົ້າໃຈເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ກັນລະຫວ່າງທິດສະດີຂອງການສຶກສາຮຽນຮວມ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງການສິດສອນ</p>
<p>“ຈຳເປັນຕ້ອງຄັດເລືອກເອົາບັນດາຜູ້ສາງຫຼັກສູດສາງຄູ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການພາກປະຕິບັດຢູ່ແລ້ວ ກຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮວມ. ນອກນັ້ນ ກໍຍັງມີ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຜູ້ສາງຫຼັກສູດ ແລະ ສົ່ງເສີມພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກຽວຂອງຕ່າງໆໃນເວລາທີ່ສາງຫຼັກສູດ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມນະໂຍບາຍສາງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ • ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ • ພະນັກງານຂອງລັດ ໃນຂັ້ນສູນກາງ/ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ/ຂັ້ນພາກ ຜູ້ທີ່ຕັດສິນກຽວກັບການຮັບສະໝັກຜູ້ສາງຫຼັກສູດ • ຄູ ແລະ ພາກສ່ວນກຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໃນຂັ້ນຮາກຖານ ທີ່ສາມາດສະເໜີໃຫ້ພິຈາລະນາເຖິງ ທິດສະນະຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນຂັ້ນຕອນຂອງການ ສາງຫຼັກສູດສາງຄູ 	<p>ຄັດເລືອກເອົາຜູ້ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການສຶກສາຮຽນຮວມມາພັດທະນາຫຼັກສູດການສ້າງຄູ ແລະ ມີການຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າຕາມຄວາມຈຳເປັນ</p>
<p>“ຂະບວນການຄັດເລືອກຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຄົນໃໝ່ນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງກວມເອົາຂໍ້ກຳນົດດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃນການສຶກສາຮຽນຮວມ. ການພັດທະນາວິຊາຊີບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສຳລັບ ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ປະຈຸບັນ ແລະ ຜູ້ໃໝ່.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມນະໂຍບາຍສາງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ • ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ • ພະນັກງານຂອງລັດ ໃນຂັ້ນສູນກາງ/ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ/ຂັ້ນພາກ ແລະ ບັນດາຜູ້ບໍລິຫານສະຖາບັນການສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ຕັດສິນກຽວກັບການຮັບສະໝັກຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ • ຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໃນການສຶກສາຮຽນຮວມ ແລະ ມີທາແຮງທີ່ຈະຊ່ວຍສິດສອນ ເພື່ອນຮ່ວມງານ; ບໍ່ມີປະສົບການ ໃນການສຶກສາຮຽນຮວມ ແຕ່ຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບໃນຂົງເຂດນີ້. 	<p>ສ້າງເງື່ອນໄຂກຳນົດການບັນຈຸຄູເຂົ້າໃນສະຖາບັນສ້າງຄູເປັນຕົ້ນ ແມ່ນເອົາຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໃນການສຶກສາຮຽນຮວມ</p>

*ໃຫ້ຕື່ມ ແນວຄວາມຄິດຂອງທ່ານ ໂດຍອີງຕາມ ຄຳແນະນຳໃນ ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1.”

ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນນຳຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ: ຫຼັກສູດ

ຂໍ້ຄວາມຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມແມ່ນຫຍັງ?	ແມ່ນໃຜທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຟັງ?	ທ່ານຄວນເຮັດແນວໃດເພື່ອສົ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ໃນສະພາບການຂອງທ່ານເອງ?*
<p>“ຫຼັກສູດການສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນຄູໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັນລະຫວ່າງທິດສະດີຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງການສິດສອນ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມນະໂຍບາຍສ້າງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ ບັນດາຜູ້ຕ່າງໜ້າຈາກ ກຸ່ມອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຜູ້ທີ່ສາມາດແນະນຳ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການຕິດຕາມຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ໃນການສ້າງຫຼັກສູດ 	<p>ຈັດຕັ້ງການທົບທວນຫຼັກສູດສ້າງຄູເປັນແຕ່ລະໄລຍະ</p>
<p>“ບັນດາຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮຽນຮູ້ເພື່ອຮັບຮູ້ ແລະ ແກ້ໄຂການຈຳແນກທຸກຮູບແບບທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້ານຳໃຊ້ຢູ່ນັ້ນ.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາ ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມ ນະໂຍບາຍສ້າງຄູ, ແຜນງານ ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສ້າງຄູ ພະນັກງານ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບການສິດສອນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ 	<p>ດຳເນີນການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ຄູຢູ່ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ກ່ຽວກັບວິທີການແກ້ໄຂທຸກຮູບແບບການຈຳແນກທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູ</p>

*ໃຫ້ຕື່ມ ແນວຄວາມຄິດຂອງທ່ານ ໂດຍອີງຕາມ ຄຳແນະນຳໃນ ບັນຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1

ການສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນການສ້າງຄູ ເປັນຊຸດປຶ້ມຄູ່ມືໃນຈຳນວນທັງໝົດ 5 ເຫຼັ້ມ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 1: ພາກສະເໜີ

ຢູ່ພາກສະເໜີນີ້ໄດ້ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງບັນດາປຶ້ມຄູ່ມື ແລະ ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງປຶ້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວ. ນອກນັ້ນ ຍັງໄດ້ນຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງຄູ ແລະ ການແກ້ໄຂຂອງການໂຄສະນາສົ່ງເສີມໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ໃຜທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ຈະເຮັດດ້ວຍວິທີໃດ. ພວມກັນນັ້ນ ຢູ່ໃນພາກສະເໜີນີ້ ຍັງໄດ້ສະໜອງເນື້ອໃນສະຫຼຸບຫຍໍ້ ຂອງບັນດາປຶ້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ, ຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການສຶດສອນຕ່າງໆພ້ອມນຳ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 2: ນະໂຍບາຍ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນນະໂຍບາຍການສ້າງຄູ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໃນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 3: ຫຼັກສູດ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູກອນປະຈຳການ ແລະ ຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໃນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກສູດໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 4: ວັດຖຸອຸປະກອນ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ມີຢູ່ໃນອຸປະກອນການຮຽນ/ການສອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການສ້າງຄູ. ນອກນັ້ນ ກໍຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການສຶກສາໃນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາວັດຖຸອຸປະກອນການຮຽນ/ການສອນ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມທີ 5: ວິທີສຶດສອນ

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼັ້ມນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ມີຢູ່ໃນວິທີສຶດສອນທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ. ພ້ອມນີ້ ຍັງໄດ້ສະໜອງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີ ສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາໃນການໂຄສະນາປກລະດົມ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸນ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີສຶດສອນ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

